

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/136/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313218087
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Břoušková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1313218087.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubici Břouškovovej a sudkýň JUDr. Ľubici Kriškovej a JUDr. Eleny Kúšovej v právnej veci žalobcu: BizMedia, s.r.o., Ivánska cesta 10, Bratislava, IČO: 35 958 758, zastúpeného Mgr. Mgr. Martinom Danišovičom, advokátom, Drieňová 1/D, Bratislava, proti žalovanému: T. L., A.. XX. XX. XXXX, O. Č.. XXX, zastúpeného Dr. Miroslavom Králikom, advokátom, Grösslingová 4, Bratislava, o zaplatenie 69.772,09 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 23Cb/98/2013-479 zo dňa 29.2.2016 takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava III č.k. 23Cb/98/2013-479 zo dňa 29.2.2016 v napadnutej časti p o t v r d z u j e .

Žalobcovi sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 66 697,05 eura s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 01. 01. 2010 až do zaplatenia v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Návrh žalobcu na začatie konania vo zvyšnej časti zamietol a žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 8 969,93 eura k rukám právneho zástupcu žalobcu v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že návrhom na začatie konania zo dňa 16. 09. 2013 sa žalobca po čiastočnom späťvzátí svojho návrhu na začatie konania zo dňa 03. 06. 2014 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 69 772,09 eura s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 01. 01. 2010 do zaplatenia a náhrady trov konania s odôvodnením, že žalovaný v období od 13. 10. 2005 do 09. 08. 2007 vykonával funkciu štatutárneho orgánu v spoločnosti žalobcu, ako aj zabezpečoval prevádzkove činnosti žalobcu, všetko na základe mandátnej zmluvy uzatvorenej dňa 15. 12. 2006.

3. Žalovaný ako podnikateľský subjekt podnikajúci pod obchodným menom T. L. - BRATISLAVSKÉ REALITY mal na Ministerstve kultúry Slovenskej republiky zaregistrované Bratislavské reality (vykonanie registrácie ku dňu 07. 06. 2005), Západoslovenské reality (vykonanie registrácie ku dňu 13. 09. 2005), Stredoslovenské reality (vykonanie registrácie ku dňu 13. 09. 2005) a Východoslovenské reality (vykonanie registrácie ku dňu 13. 09. 2005), pričom Západoslovenské reality, Stredoslovenské reality a Východoslovenské reality sa neskôr premenovali na regionálne reality.

4. Medzi žalobcom a žalovaným došlo dňa 20. 10. 2005 k uzatvoreniu zmluvy o predaji podniku fyzickej osoby podnikateľa T. L. - Bratislavské reality, IČO: 41 536 070, na základe ktorej žalovaný ako predávajúci previedol na žalobcu ako kupujúceho všetky majetkové hodnoty, ktoré ku dňu podpisu zmluvy o predaji podniku vlastnicky prináležali žalovanému a žalobca uhradil žalovanému

dohodnutú kúpnu cenu za prevod podniku vo výške 100 000,- Sk, pričom sa zároveň žalobca stal vydavateľom tlačovín s názvom Bratislavské reality, Západoslovenské reality, Stredoslovenské reality a Východoslovenské reality. Žalobca teda zabezpečoval majetkovo a aj personálne vydávanie a distribúciu týchto tlačovín. Žalobca ako vydavateľ tlačovín vstupoval do záväzkových vzťahov so zmluvnými partnermi, ktorými boli zadávatelia publikovanej inzercie a taktiež vystavoval faktúry za poskytovanie inzercie v predmetných tlačovínach. Po uzavretí zmluvy o predaji podniku sa taktiež zmenila pozícia žalovaného ako pôvodného vydavateľa tlačovín. Žalovaný prestal byť vydavateľom spomínaných tlačovín a následne pôsobil v pozícii konateľa spoločnosti žalobcu aj riaditeľa vydavateľa, pričom jeho úlohou bolo práve zabezpečovanie vydávania tlačovín, čo nakoniec vyplýva aj z bodu 11.1 zmluvy o prevode podniku, kde je výslovne uvedené, že žalovaný ako predávajúci bude zabezpečovať, aby inzertné noviny Bratislavské reality vychádzali pravidelne. Po uzavretí zmluvy o predaji podniku žalobca zabezpečoval na svoje vlastné náklady prípravu, tlač a distribúciu predmetných tlačovín.

5. Na základe podozrenia druhého konateľa žalobcu G.. H. P. o hospodárnosti konania žalovaného prišlo ku kompletnej kontrole účtovníctva žalobcu. Na jej základe žalobca zistil, že žalovaný ako konateľ spoločnosti žalobcu nepostupoval v súlade so svojimi povinnosťami podľa ust. § 135a Obchodného zákonníka a spôsobil škodu a bezdôvodne sa obohatil, keďže:

(1) žalovaný v období od 20. 10. 2005 do 05. 10. 2006 vystavoval v prospech svojej živnosti T. L. - Bratislavské reality faktúry koncovým zákazníkom žalobcu za uverejnenie inzercie v časopisoch Bratislavské reality a Regionálne reality a zaplatené platby na faktúry si ponechával vo svoj prospech, avšak právo vydávať a publikovať tlačoviny s názvom Bratislavské reality a Regionálne reality nadobudol žalobca na základe zmluvy o predaji podniku, čím žalobcovi vznikla ujma z titulu bezdôvodného obohatenia žalovaného v sume 47 892,35 eura;

(2) žalovaný ako konateľ žalobcu v období od 16. 02. 2006 do 09. 08. 2007 vystavoval faktúry za distribúciu tlačovín Bratislavské reality, Riešime SUDOKU, Najlepšia gazdinka a Ftip.sk, pričom na základe vystavených faktúr inkasoval tržby za distribúciu tlačovín napriek tomu, že nebol vydavateľom tlačovín, čím žalobcovi vznikla škoda v sume 9 122,50 eura;

(3) žalovaný si v presne nezistenom období nechával tlačiť u dodávateľov Petit Press, a.s. na náklady žalobcu časopisecké tituly Riešime SUDOKU, Najlepšia gazdinka a Ftip.sk, čím žalobcovi vznikla škoda v sume 11 955,37 eura a v spoločnosti NE3X, v.o.s. si na náklady žalobcu nechával tlačiť humorné obrázky a fotografie pre titul Ftip.sk, čím žalobcovi vznikla škoda v sume 801,87 eura.

6. Žalovaný k veci uviedol, že v období od 13. 10. 2005 do 09. 08. 2007 vykonával funkciu štatutárneho orgánu spoločnosti žalobcu a dňa 15. 12. 2006 uzatvoril s žalobcom mandátnu zmluvu, ktorou sa zaviazal vykonávať pre žalobcu ďalšie činnosti, avšak uplatnený nárok žalobcu považoval za nepravdivý.

7. Podľa žalovaného ak by išlo o konanie konateľa, ktorým mala vzniknúť škoda, potom bolo zvláštne, že druhý konateľ a spoločník v spoločnosti žalobcu nezasiahol okamžite, hoci musel vedieť o stave spoločnosti, keďže podľa mandátnej zmluvy minimálne 1x mesačne sa mal zisťovať zisk a podľa stavu zisku vyplácať odmena. Keďže konateľ a spoločník G.. P. v rozhodnom čase nekonal, ak vôbec vznikla nejaká škoda, tak žalovaný neniesol zodpovednosť a konanie žalovaného bolo v súlade s ust. § 135a ods. 3 Obchodného zákonníka, ktorým sa vykonávalo uznesenie valného zhromaždenia, ktoré zbavuje konateľa zodpovednosti za škodu. Ak by mal platiť prípad bezdôvodného obohatenia, potom aktívne vecne legitimovaní sú inzerenti, ktorí podľa tvrdenia žalobcu platili „bezdôvodne“ faktúry žalovanému.

8. Žalovaný ďalej tvrdil, že žalobca nebol oprávnený vydávať predmetné noviny, keďže jediným registrovaným subjektom v zmysle zákona č. 86/1966 Zb. bol v rozhodujúcom období (2005-2007) žalovaný a zmluvou o prevode podniku nedošlo a ani nemohlo dôjsť k prevodu práv vydávať noviny. Zmluvou o prevode podniku možno previesť len záväzky súkromnoprávnej povahy a nie verejnoprávnej. Zákon č. 167/ 2008 Z.z. upravuje vydávanie tlače na tzv. evidenčnom princípe, zatiaľ čo pôvodný tlačový zákon č. 81/1966 Zb. upravoval vydávanie tlače na tzv. konštitutívnom registračnom princípe. Z hľadiska zákona č. 167/ 2008 Z. z. je vydavateľom každá osoba, ktorá na svoje náklady vydáva periodickú tlač, zatiaľ čo podľa zákona č. 81/1966 Zb. je vydavateľom iba ten, kto je registrovaný na Ministerstve kultúry SR, preto sa s vydávaním tlače môže začať až po registrácii v zmysle ust. § 7 zákona č. 81/1966 Zb. Navyše koncepčný rozdiel medzi zákonom č. 167/2008 Z. z. a zákonom č. 81/1966 Zb. spočíva aj v tom, že sa eviduje samotné periodikum, nie vydavateľ.

9. Dôkazom, že žalobca si bol vedomý, že nie je oprávnený vydávať tlač, je aj uzatvorená mandátna zmluva zo dňa 15. 12. 2005 (04. 01. 2006 dátum notárskeho osvedčenia podpisov) so žalovaným, na základe ktorej mal žalovaný zabezpečovať vydávanie tlače, inak by totiž postačoval samotný výkon funkcie žalovaného ako konateľa. Dôkazom absencie práva vydávať tlač žalobcom je samotná zmluva o prevode podniku zo dňa 20. 10. 2005, keďže v nej chýba z pohľadu tvrdeného prevodu práva explicitné vyjadrenie predmetu - oprávnenia vydávať tlač.

10. K trestnému konaniu žalovaný uviedol, že v ňom si žalobca uplatnil rovnaký nárok na náhradu škody a bezdôvodné obohatenie ako v tomto konaní, pričom až dňa 10. 10. 2013 podal žalobca späťvzatie svojho odvolania proti výroku rozsudku Okresného súdu Bratislava II v časti o odkázaní žalobcu ako poškodeného na občianske súdne konania, a keďže návrh na začatie konania bol podaný už dňa 16. 09. 2013, spôsobil prekážku litispendencie.

11. Okrem toho došlo dňa 10. 08. 2007 k protiprávnemu zhabaniu vecí, účtovných dokladov, počítačov a nosičov dát žalovaného G. P. ako spoločníkom a konateľom žalobcu, a preto žalovaný považoval dôkazy predložené žalobcom za nezákonné a žiadal, aby ich súd vylúčil aj s poukazom napr. na bankové tajomstvo v zmysle zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a judikatúru, ktorá v súvislosti s takto získanými dôkaznými prostriedkami konštatuje, že nezákonne získaný dôkaz nemôže byť použitý v súdnom konaní, pretože takto nezákonne získaný dôkaz, ak by bol súdom vykonaný, by bol premietnutý do súdom zisteného skutkového stavu (21 Cdo 1009-98).

12. Časť účtovníctva sa však podarilo žalovanému uchovať, na základe čoho žalovaný upriamil pozornosť na náklady, ktoré znášal, pričom ich mal znášať žalobca. Vzhľadom na dobu 10 rokov, ktorá už uplynula od príslušného účtovného obdobia a vzhľadom na zákonnú povinnosť uchovávať účtovnú dokumentáciu podľa ust. § 35 zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve po dobu 5 rokov (účtovné doklady, účtovné knihy, účtovné záznamy) žalovaný neuchovával ďalšie účtovné doklady dlhšiu dobu, než vyžaduje zákon - s výnimkou týchto dokladov. Náklady v sume 506 606,- Sk vynaložené žalovaným pred formalizovaním pôsobenia v spoločnosti žalobcu boli vynaložené v súvislosti s vydavateľskou činnosťou, keďže inú činnosť žalovaný v tom čase nevykonával. Tieto náklady by inak mal znášať žalobca.

13. Žalovaný hradil náklady spojené s vydávaním tlače voči spolupracujúcim osobám. Pre zabezpečenie vydávania tlače vytvoril sieť spolupracujúcich osôb, ktoré priamo vyplácal, a to: F. L. - obchodný zástupca, P. D. - grafik, B. Y. - asistent a sekretár, Q. Y. - obchodná zástupkyňa, P. H. - pomocný grafik a roznášač časopisov, F. D. - pomocný grafik, P. P. - externý spolupracovník, ktorý vytvoril logo spoločnosti a kompletný dizajn časopisu, W. A. - obchodná zástupkyňa pre Regionálne reality, P. E. - obchodný zástupca a U. L. - roznášač novín a pomocník, pričom celková suma mzdových nákladov bola minimálne 1 000 000,- Sk.

14. Stojany slúžili na distribúciu novín a spoločnosť žalobcu ich odpredala žalovanému za cenu 376 635,- Sk, pričom ich naďalej využívala k svojej činnosti na základe dohody žalovaného a žalobcu. Poštové náklady boli hradené v hotovosti takmer na dennej báze.

15. Suma 50.100,- Sk bola len veľmi malou časťou z celkovo uhradených nákladov na poštovné. Náklady na telefóny a internet neboli žalobcom hradené vôbec, aj keď spoločnosť žalobcu by bez telefónov a internetu prakticky nemohla fungovať. O tom, že sa predmetné náklady týkali jednoznačne nákladov spoločnosti žalobcu, svedčí aj to, že prístupový bod internetu v sídle spoločnosti žalobcu a všetky telefónne čísla, ktorých doklady žalovaný predložil, boli vždy uvádzané v tiráži časopisu. Všetky náklady sa tak reálne jednoznačne týkali čisto žalobcu. Pohľadávka žalovaného voči žalobcovi vyplýva z práva na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa ust. § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka v sume 109 800,24 eura (3 307 841,91 Sk), ktoré (bezdôvodné obohatenie) žalobca získal tým, že žalovaný hradil výdavky (náklady) súvisiace s podnikateľskou činnosťou žalobcu, ktoré by inak hradil (znášal) sám; tým získal žalobca neoprávnený majetkový prospech na úkor žalovaného.

16. Žalovaný zároveň vzniesol námietku premlčania voči uplatnenému nároku na náhradu škody s odôvodnením, že žalobca pri uplatnení svojho nároku v adhéznom konaní zo dňa 28. 07. 2010 nepostupoval v zmysle príslušného ust. § 46 ods. 3 Trestného poriadku, nakoľko žiadal zaplatiť sumu 96 324,- eura, avšak bez uvedenia dôvodov a výšky uplatnenej škody. Podľa názoru žalovaného takéto

uplatnenie nespôsobuje pretrhnutie premlčacej lehoty podľa právnych predpisov. Pre spočívanie alebo prerušenie premlčacej doby musí byť nárok na náhradu škody uplatnený voči konkrétnej osobe zodpovednej za škodu, pričom žalobca uplatnil svoj nárok v trestnom konaní voči neznámemu páchatelovi, čo nie je spôsobilé mať za následok prerušenie plynutia premlčacej doby podľa ust. § 402 Obchodného zákonníka voči žalovanému ani za predpokladu, že sa žalobca domnieval, že je za škodu zodpovedný konateľ, pretože takýto návrh nemožno považovať za určitý z toho dôvodu, že v čase, keď mala podľa žalobcu vzniknúť škoda, boli v spoločnosti žalobcu dvaja konatelia. Podľa žalovaného z uvedeného vyplývalo, že uplatnenie nároku na náhradu škody v adhéznom konaní nemožno považovať za určité, a preto až najskôr podaním žaloby dňa 16. 09. 2013 voči žalovanému mohla byť splnená podmienka podľa ust. § 402 Obchodného zákonníka pre spočívanie premlčacej lehoty, pričom v tom čase by však boli všetky pohľadávky žalobcu už premlčané, keďže uplynula zákonná štvorročná lehota podľa ust. § 397 Obchodného zákonníka. Podľa ust. § 398 Obchodného zákonníka je pre začatie plynutia premlčacej doby rozhodujúce, kedy sa žalobca (poškodený) dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode a kto je za ňu zodpovedný. Vzhľadom k tomu, že v rozhodnom období bol konateľom v spoločnosti žalobcu aj G. P. (od 13. 10. 2005 do súčasnosti), mohol sa žalobca dozvedieť o vzniku škody podľa ust. § 388 Obchodného zákonníka dňom vzniku škody, t.j. dňom, kedy sa začala spracovávať objednávka inzerentov, pričom musela chýbať zmluva (alebo iný doklad) so spoločnosťou žalobcu ako vydavateľom, najneskôr sa však uvedené mohol žalobca dozvedieť dňom zverejnenia inzercie, ktorá mala byť fakturovaná v prospech žalobcu. Nie je teda správne, že sa dozvedel o škode v júli 2007 pri prehliadke priestorov, keďže sa o tom mohol dozvedieť skôr, a to v čase vzniku škody.

17. Na základe vyššie uvedeného si žalovaný voči spoločnosti žalobcu uplatnil ako vzájomný návrh pohľadávku z nevyplateného zisku podľa čl. VI. bod 1 mandátnej v sume 30.325,- eura, keďže žalobca rozhodol o umiestnení bezplatnej reklamy v sume cca 75.814,- eura (cca 2.284.000,- Sk, z toho 1.789.000,- Sk za titul Bratislavské reality a 495.000,- Sk za titul REALITY Bratislava), z toho podiel 40% na zisku žalovaného predstavuje 30.325,- eura. Celkový objem pohľadávok žalovaného voči žalobcovi predstavuje sumu 156.722,20 eura.

18. Žalobca k námietke žalovaného o nezákonnom získaní dôkazov uviedol, že dôkazy, ktoré boli predložené v tomto konaní boli získané zákonným spôsobom z trestného spisu, týkajúceho sa trestnej veci č.k. 2T 99/2012. Predmetné dôkazy boli súčasťou trestného spisu a žalobca tieto dôkazy získal zákonnou cestou na základe nahliadnutia do trestného spisu a vyhotovenia fotokópií, ktoré následne predložil v tomto konaní.

19. Žalobca mal za to, že bankový výpis žalovaného jednoznačne preukazuje, že inzerenti uhradili žalovanému odmenu za inzerciu v periodikách žalobcu. Predmetná skutočnosť jednoznačne vyplývala z možnosti identifikácie takýchto platieb, a to prostredníctvom a práve v spojitosti s údajmi uvedenými v bankovom výpise, pričom týmito údajmi sú adresát prijatej platby - žalovaný a platby sú jednoznačne identifikovateľné prostredníctvom čísla príslušnej faktúry, variabilného symbolu, sumy, žalovaného bankového účtu, v prospech ktorého bolo platené a identifikácie jednotlivých inzerentov, ktorí faktúry hradili.

20. K výdavkom/nákladom žalovaného žalobca uviedol, že ide o vyfabrikované náklady, ktoré sa v žiadnom prípade netýkali podnikateľskej činnosti žalobcu. Žalovaný predložil ako dôkaz náklady aj za obdobie, keď nepôsobil v spoločnosti žalobcu. Ide o náklady vo výške 506.606,- Sk, pričom tieto náklady boli vynaložené zrejme na podnikateľskú činnosť žalovaného, avšak v žiadnom prípade nie v súvislosti s podnikateľskou činnosťou žalobcu. Za obdobie svojej účasti v spoločnosti žalobcu s výnimkou tlače štyroch čísiel tlačoviny Bratislavské reality nevynaložil za žalobcu žiadne náklady v súvislosti s prípravou časopisov a ich tlače. Žalovaný zabezpečil za žalobcu tlač čísiel 8,9, 10 a 11 časopisu Bratislavské reality, ktoré skutočne zaplatil žalovaný, avšak následne žalovaný v súvislosti so zabezpečením tlače čísiel časopisu Bratislavské reality vystavil žalobcovi faktúry č. 389/2005 na sumu 69.972,- Sk a č. 390/2005 na sumu 69.972,- Sk, ktoré boli žalovanému následne uhradené zo strany žalobcu. V súvislosti s nákladmi na nájom žalovaný neuviedol, že žalobca mu platil dohodnutý podnájom, pričom za rozhodné obdobie uhradil žalovanému sumu vo výške 260.000,- Sk, pričom skutočnosť, že žalobca hradil žalovanému podnájom vyplýva priamo z účtu žalovaného, z ktorého bolo zrejme, že žalovaný prijímal z bankového účtu žalobcu platby označené ako „nájomné“, pričom zrkadlovo z bankového účtu žalobcu vyplýva, že hradil žalovanému dohodnutý podnájom. Žalobca nehradil celú výšku nájomného, nakoľko žalovaný využíval dom na Bulharskej ulici aj na svoje potreby,

prípadne potreby svoje vtedajšej priateľky (kaderníctvo). V každom prípade žalobca preukázane hradil žalovanému dohodnutý podnámom. Žalovaný doložil faktúry, ktoré mu boli vystavené zo strany jeho rodinných príslušníkov (otec G. F. L.), prípadne iné doklady označené ako „mzda“ pre ľudí, ktorý pre žalobcu nikdy nepracovali (p. E.) či už ako zamestnanci, alebo živnostníci.

21. Žalovaný v rámci nákladov, ktoré mal údajne vynaložiť na spoločnosť žalobcu, uviedol platby svojmu otcovi G. F. L. vo výške 170.534,- Sk. G. F. L. však v trestnom konaní pri svojom výsluchu dňa 16. 03. 2011 vyslovene uviedol, že spoločnosti žalobcu nikdy žiadne služby neposkytoval. Je teda zrejmé, že ak nejaké služby poskytoval a žalovaný mu ich uhradil, tak ich poskytoval žalovanému, ale nie v súvislosti s podnikateľskou činnosťou žalobcu.

22. Žalovaný taktiež predložil faktúry súvisiace s prípravou jeho časopisov Ftíp.sk, Najlepšia Gazdinka a Sudoku, ktoré boli vo vydavateľskej pôsobnosti žalovaného a teda opätovne nešlo o náklady na podnikateľskú činnosť žalobcu.

23. Čo sa týka nákladov za poštovné, žalovaný nijakým spôsobom nepreukázal, že by tieto náklady vynakladal za spoločnosť žalobcu. Žalobca si hradil náklady za poštovné sám. Ak aj žalovaný uhradil náklady za poštovné, tieto mu boli následne refundované. Žalobca uhradil žalovanému v súvislosti s refundáciou poštovného sumu vo výške 50.100,- Sk. Čo sa týka nákladov za telefóny tak žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že faktúry ktoré predložil ako náklady sa týkali podnikateľskej činnosti žalobcu a takéto náklady si ani nikdy voči žalobcovi neuplatnil.

24. Podľa žalobcu prevod vydavateľských práv možno vykonať akoukoľvek scudzovacou zmluvou, ktorej použitie súkromné právo z nejakého dôvodu nevylučuje. Môže ísť o zmluvu nepomenovanú, prípadne zmluvu o prevode podniku, ako sa stalo v tomto prípade. Výňatok z dôvodovej správy tento záver potvrdzuje, nakoľko ani zákon č. 167/2008 Z.z. žiadnym spôsobom neupravuje otázku prevodu vydavateľských práv (obdobne ako to bolo pri zákone č. 86/1966 Zb.) a sám zákonodarcu uvádza zmluvu o prevode podniku ako právne možnú. Z uvedeného bolo podľa žalobcu zrejmé, že prevod vydavateľských práv tak podľa predchádzajúceho zákona, ako aj v súčasnosti platného Tlačového zákona bolo možné a je možné uskutočniť akoukoľvek zmluvou, ktorej použitie právne predpisy súkromného práva nevylučujú. Žalovaný opomenul ust. § 7 ods. 4 predmetného zákona, podľa ktorého „vydavateľ je povinný oznamovať orgánu, ktorý vykonal registráciu, každú zmenu v údajoch obsiahnutých v prihláške. Zmena sa môže vykonať až po tom, keď ju tento orgán zaregistroval...“. Z ust. § 6 zákona č. 86/1966 Zb. (náležitosti prihlášky) vyplýva, že jednou z náležitostí prihlášky je aj označenie vydavateľa. Z predmetných ustanovení je zrejmé, že v prípade ak došlo k zmene vydavateľa prevodom vydavateľských práv (zmluvou o predaji podniku), tak tieto práva boli prevedené účinnosťou zmluvy o predaji podniku, a teda žalobca nebol povinný sa registrovať postupom podľa ust. § 7 ods. 1, ale bolo potrebné postupovať podľa ust. § 7 ods. 4. V konečnom dôsledku tento záver vyplynul aj z následného postupu, keď sa zmena vydavateľa periodika Bratislavské reality (ako aj ohľadne ostatných periodík) oznámila prostredníctvom „Oznámenia o zmenách údajov uvedených v prihláške“ a nie prostredníctvom „Prihlášky na registráciu periodickej tlače“. Žalobca uviedol, že žalovaný sa obdobným argumentom bránil aj v trestnom konaní, pričom aj v zmysle uznesenia Okresnej prokuratúry Bratislava II bolo konajúcou prokurátorkou uvedené, že z informácie samotného Ministerstva kultúry Slovenskej republiky vyplýval záver, že registrácia periodík ma len oznamovací evidenčný charakter.

25. V trestnej veci, ktorá bola vedená voči žalovanému, bolo dňa 14. 06. 2010 pod ČVS:ORP - 861/OEK-B2-2010 zo strany OR PZ Bratislava II vydané uznesenie podľa ust. § 206 ods. 1 Trestného poriadku o vznesení obvinenia voči žalovanému vo veci zločinu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa ust. § 237 ods. 1 a 3 Trestného zákona. Z uvedeného je zrejmé, že počnúc dňom 14. 06. 2010 nebolo trestné stíhanie vedené vo veci (t.j. pre skutok zatiaľ nestotožneného páchatela), ale už bolo vedené voči konkrétnej obvinenej osobe, t.j. voči žalovanému. Následne (už v čase po vznesení obvinenia voči žalovanému) žalobca z dôvodu, že skutkom práve konkrétneho obvineného (žalovaného) mu bola spôsobená škoda, uplatnil túto škodu v trestnom konaní (tak ako požaduje Trestný poriadok), pričom uvedené skutočnosti jednoznačne vyplývajú zo zápisnice zo dňa 28. 07. 2010. Z uvedenej zápisnice je zrejmé, že žalobca jednoznačne a dostatočne určitým spôsobom (a viackrát) špecifikoval, že práve konkrétny obvinený David Gavaľa mu spôsobil škodu, ktorú si uplatňoval v trestnom konaní.

26. Je zrejmé, že v trestnom konaní nebolo viac obvinených osôb, jediným obvineným bol práve žalovaný, ktorý svojím konaním spôsobil žalobcovi škodu a žalobca svoj nárok uplatnil po vznesení

obvinenia práve voči tejto konkrétnej osobe žalovanému. Z postupu Okresného súdu Bratislava II v trestnej veci č.k. 2T 99/2012 bolo podľa žalobcu zrejmé, že ani tento súd nepostupoval pri posúdení uplatnenia nároku na náhradu škody takým formalistickým prístupom, ako postupoval žalovaný pri uplatnení námietky premlčania. Z rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 2T 99/2012-957 zo dňa 18. 06. 2013 bolo zrejmé, že konajúci súd oslobodil žalovaného spod obžaloby, zároveň však v zmysle ust. § 288 ods. 3 Trestného poriadku odkázal žalobcu s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Z uvedenej skutočnosti podľa žalobcu vyplývalo, že v prípade, ak by súd v trestnom konaní nepovažoval nárok na náhradu škody uplatnený v súlade s ust. § 46 ods. 3 Trestného poriadku, nemohol by v oslobodzujúcom rozsudku žalobcu odkázať na občianske súdne konanie. Ak by súd nepovažoval uplatnenie nároku v súlade s ust. § 46 ods. 3 Trestného poriadku, nemohol by ohľadne nároku na náhradu škody rozhodnúť vôbec. Taktiež z postupu samotného žalovaného bolo zrejmé, že aj tento považoval nárok uplatnený žalobcom v trestnom konaní za nárok uplatnený v súlade s ust. § 46 ods. 3 Trestného poriadku, ak by to tak nebolo, mohol voči výroku o odkaze žalobcu ako poškodeného na občianske súdne konanie podať odvolanie s odôvodnením, že nárok nebol uplatnený spôsobom podľa ust. § 46 ods. 3 Trestného poriadku.

27. Zákon však neviaže účinky začatia plynutia subjektívnej premlčacej lehoty na moment porušenia povinnosti (a už v žiadnom prípade na moment, ktorý predchádza vzniku škody), prípadne na moment škodovej udalosti, ale vždy len na vedomosť o vzniku škody.

28. Žalovaný ako neskorší termín, kedy sa žalobca mohol dozvedieť o škode a škodcovi určil deň zverejnenia inzercie. Opätovne je však zrejmé, že samotným dňom zverejnenia inzercie žalobcovi ešte žiadna škoda vzniknúť nemohla. Faktúry za zverejnenie inzercie sa mali vystavovať až po zverejnení inzercie, vznik škody ohľadne fakturovanej inzercie nastal v jednotlivých prípadoch až v čase, keď inzerent skutočne zaplatil fakturovanú sumu žalovanému namiesto žalobcu. Tieto skutočnosti však žalobca zo samotného zverejnenia inzercie zistiť objektívne nemohol.

29. Zo skutkových okolností je síce zrejmé, že spoločnosť žalobcu mala dvoch konateľov, avšak žalovaný bol práve tou osobou, ktorá bola zodpovedná (aj v zmysle podmienok mandátnej zmluvy) za vydávanie tlačovín. Žalobca teda zabezpečoval chod vydávania tlačovín prostredníctvom žalovaného a viacerých iných osôb, ktoré pre žalobcu pracovali v pozícii živnostníka, pričom žalobca týmto osobám, vrátane žalovaného riadne platil a teda objektívne predpokladal, že takéto osoby si riadne plnia svoje povinnosti. Tieto osoby a žalovaný boli potom zodpovedné za spracovávanie inzercie, vydávanie tlačovín a fakturáciu. Je potom s prihliadnutím na všetky okolnosti zrejmé, že nebolo možné (objektívne) spravodlivo požadovať, aby druhý konateľ žalobcu G.. P. po každom vydaní tlačovín kontroloval uverejňované inzeráty v tlačovinách a porovnával ich s vystavovanými faktúrami. Z uvedených skutočností bolo podľa žalobcu zrejmé, že premlčacia lehota nároku na náhradu škody začala plynúť až od momentu skutočnej vedomosti žalobcu o škode a škodcovi, a preto považuje námietku premlčania tak, ako túto vzniesol žalovaný za účelový a šikanózný výkon práva zo strany žalovaného.

30. Účastníci konania ani ich právni zástupcovia nemali na pojednávaní súdu, konanom dňa 08.02.2016 ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, preto súd na uvedenom pojednávaní po záverečných vyjadreniach vyhlásil uznesenie o skončení dokazovania podľa ust. § 118 ods. 4 a § 120 ods. 4 O.s.p. a odročil ho z dôvodu vyhlásenia rozhodnutia na termín 29.02.2016 s tým, že podľa ust. § 156 ods. 2 O.s.p. súd rozsudok vo veci samej vyhlásil na tomto ďalšom pojednávaní.

31. Súd vykonal dokazovanie výsluchom svedkov F. L., G.. F. L.J., U. L., P. D., U. Q., účastníkov konania a ich právnych zástupcov, a listinnými dôkazmi, a to: zmluvou o predaji podniku zo dňa 19. 07. 2005, dohodou o zrušení zmluvy zo dňa 20. 10. 2005, mandátnou zmluvou zo dňa 15. 12. 2006, protokolom o odovzdaní motorového vozidla zo dňa 23. 07. 2007, zmluvou o postúpení práv a povinností zo dňa 23. 07. 2007, správou nezávislého audítora zo dňa 19. 10. 2007, zoznamom faktúr zo dňa 24. 06. 2010, súpisom nákladov žalovaného, fotokópiou tlačoviny Bratislavské reality č. 1 2005, účtovnými dokladmi žalobcu za roky 2005 a 2007, čestným prehlásením zo dňa 23. 08. 2007, faktúrami č. 390/2005, 389/2005, 202/2007, 257/2007, 234/2007, 317/2007, 293/2007, 430/2007, 41/2007, 374/2007, 070/2007, 135/2007, 173/2007, 487/2007, 510/2007, 352/2007, pokladničnými dokladmi, výpismi z bankového účtu žalobcu, vyšetrovacím spisom - trestným spisom, súpisom nákladov žalovaného, výpisom z obchodného registra spoločnosti žalobcu, výpisom zo živnostenského

registra žalovaného, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi, založenými v spise, a zistil skutkový stav veci, preukázaný vykonaním týchto dôkazov.

32. Žalobca bol založený zakladateľskou listinou zo dňa 21. 09. 2015, z ktorej vyplývalo, že jej jediným zakladateľom bol G.. H. P.Á.. Medzi predmety podnikania spoločnosti patrili okrem iných aj vydavateľská činnosť v rozsahu voľnej živnosti, predaj a distribúcia periodickej a neperiodickej tlače, a konateľmi spoločnosti boli G.. H. P. a žalovaný, pričom spoločnosť vznikla zápisom do obchodného registra dňa 13. 10. 2005.

33. Žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 10. 10. 2005 zmluvu o výkone funkcie konateľa, na základe ktorej žalovanému neprináležala žiadna odmena, ani majetková alebo nemajetková náhrada. Žalovaný v období od 13. 10. 2005 do 25. 09. 2007 vykonával funkciu konateľa v spoločnosti žalobcu spolu s G.. H. P. (ten od 13. 10. 2005 doposiaľ), pričom každý z nich bol oprávnený konať a podpisovať za spoločnosť samostatne, čo vyplývalo zo zápisov v obchodnom registri žalobcu.

34. Žalovaný ako fyzická osoba podnikateľ konajúci pod obchodným menom T. L. - BRATISLAVSKÉ REALITY (ďalej len „žalovaný ako podnikateľ“) mal na Ministerstve kultúry SR zaregistrované vydávanie titulov „Bratislavské reality“ (prihláška zo dňa 07. 06. 2005), „Západoslovenské reality“ (prihláška zo dňa 13. 09. 2005), „Stredoslovenské reality“ a „Východoslovenské reality“, ktoré sa neskôr premenovali „Regionálne reality“.

35. V tiráži prvého čísla periodika „Bratislavské reality“ z júla 2005 bol ako vydavateľ uvedený odporca ako podnikateľ (viď jeho identifikačné číslo).

36. Žalovaný ako podnikateľ uzavrel so spoločnosťou TRIGON INTERNATIONAL s.r.o., IČO: 31 395 546 dňa 19. 07. 2005 zmluvu o predaji podniku, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva zo žalovaného ako podnikateľa na uvedenú spoločnosť k veciam, iným právam a iným majetkovým hodnotám, ktoré slúžili na prevádzkovanie podniku prevádzkovaného žalovaným na základe jeho živnostenského oprávnenia. Štatutárnym orgánom uvedenej spoločnosti v čase podpisu predmetnej zmluvy bol okrem G.. X. P., Y. H. P., ktorý bol zároveň aj konateľom spoločnosti žalobcu. Následne sa však žalovaný ako podnikateľ a spoločnosť TRIGON INTERNATIONAL s.r.o. dňa 20. 10. 2005 dohodli na zrušení predmetnej zmluvy o predaji podniku.

37. Následne žalovaný ako podnikateľ uzatvoril dňa 20. 10. 2005 zmluvu o predaji podniku so žalobcom, ktorej obsah bol totožný s predošlou zrušenou zmluvou o predaji podniku a na základe ktorej bola žalovanému ako podnikateľovi vyplatená dňa 20. 10. 2005 cena za predaj podniku v sume 100.000,- Sk.

38. Z oznámenia Ministerstva kultúry SR a jednotlivých prihlášok na registráciu tlače vyplývalo, že žalobca mal v období od 01. 10. 2005 do 31. 08. 2007 zapísanú v zozname periodickú tlač s názvom „Reality Bratislava“ a žalovaný ako podnikateľ tlač s názvom „Bratislavské reality“, „Západoslovenské reality“, „Stredoslovenské reality“, „Východoslovenské reality“, „Riešime SUDOKU“, „Najlepšia gazdinka“, „PC magazín“ a „Ftip.sk“, pričom posledné štyri periodiká si žalovaný ako podnikateľ zaregistroval až po 20. 10. 2005, teda po uzavretí zmluvy o predaji podniku zo dňa 20. 10. 2005.

39. Žalovaný ako podnikateľ vystavil dňa 10. 12. 2005 žalobcovi dve faktúry na sumy po 69.972,- Sk, ktorými žalovaný ako podnikateľ fakturoval žalobcovi výrobu časopisu Bratislavské reality č. 8, 9, 10 a 11/05, pričom žalobca obe tieto faktúry žalovanému v hotovosti dňa 15. 12. 2005 uhradil, o čom svedčia pokladničné bloky.

40. Žalobca a žalovaný ako podnikateľ uzatvorili dňa 15. 12. 2005 (keďže podpisy na zmluve boli notársky osvedčené dňa 04. 01. 2006, preto išlo pri uvedenom dátume 15. 12. 2006 na predmetnej zmluve o zrejmu chybu v písaní) mandátnu zmluvu, predmetom ktorej bol záväzok žalovaného - podnikateľa ako mandatára zabezpečiť všetky činnosti súvisiace s vydávaním inzertnej periodickej publikácie Bratislavské reality, ako i iných periodických novín, zabezpečiť včasné vydávanie všetkých publikácií žalobcu, vytvoriť databázu klientov žalobcu, aktívne vyhľadávať nových klientov, administratívne zabezpečiť činnosť vykonávanú žalobcom a vykonávať ďalšie činnosti pre žalobcu podľa jeho pokynov a záväzok žalobcu ako mandanta platiť žalovanému odplatu podľa čl. VI. tejto zmluvy.

Okrem toho sa žalovaný v tejto zmluve zaviazal nevykonávať rovnakú činnosť, ako je činnosť podľa tejto zmluvy v rámci predmetu svojho podnikania, a to aj počas 2 rokov od zániku tejto zmluvy. V opačnom prípade bol povinný zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 500.000,- Sk.

41. Žalovaný ako podnikateľ vo svojom mene vystavil žalobcovi za sprostredkovateľskú činnosť nasledovné faktúry:

- č. 204/2006 v sume 35 700,- Sk, ktorú žalobca uhradil dňa 14. 12. 2006;
- č. 183/2006 v sume 20 000,- Sk, ktorú žalobca uhradil dňa 04. 11. 2006;
- č. 96/2006 v sume 59 500,- Sk, ktorú žalobca uhradil dňa 25. 05. 2006;
- č. 27/2006 v sume 17 850,- Sk, ktorú žalobca uhradil dňa 18. 02. 2006;
- č. 6/2006 v sume 35 700,- Sk, ktorú žalobca uhradil dňa 28. 01. 2006;
- č. 128/2006 v sume 26 650,- Sk, ktorú žalobca uhradil dňa 12. 07. 2006;
- č. 64/2007 v sume 35 700,- Sk, ktorú žalobca uhradil dňa 09. 07. 2007;
- č. 56/2007 v sume 35 700,- Sk, ktorú žalobca uhradil dňa 09. 06. 2007 v sume 10 700,- Sk;
- č. 48/2007 v sume 35 700,- Sk, ktorú žalobca uhradil dňa 04. 05. 2007;
- č. 24/2007 v sume 35 700,- Sk, ktorú žalobca uhradil dňa 03. 03. 2007;
- č. 33/2007 v sume 35 700,- Sk, ktorú žalobca uhradil dňa 28. 02. 2007 a 23. 04. 2004;
- č. 24/2007 v sume 35 700,- Sk, ktorú žalobca uhradil dňa 03. 03. 2007;
- č. 24/2007 v sume 35 700,- Sk, ktorú žalobca uhradil dňa 03. 03. 2007;
- č. 014/2007 v sume 35 700,- Sk, ktorú žalobca uhradil dňa 24. 01. 2007, 25. 01. 2007 a 30. 01. 2007;

42. Žalovaný ako podnikateľ vo svojom mene vystavil za inzerciu v periodikách „Bratislavské reality“, „Západoslovenské reality“, „Stredoslovenské reality“ a „Východoslovenské reality“ (resp. „Regionálne reality“) nasledovné faktúry:

- č. 156/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 07. 11. 2005;
- č. 157/2005 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 03. 07. 2005;
- č. 158/2005 v sume 2 439,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 11. 2005;
- č. 159/2005 v sume 803,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 09. 11. 2005;
- č. 160/2005 v sume 892,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 11. 2005;
- č. 161/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 01. 03. 2005;
- č. 162/2005 v sume 1 249,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 09. 11. 2005;
- č. 163/2005 v sume 4 998,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 15. 11. 2005;
- č. 164/2005 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 08. 11. 2005;
- č. 165/2005 v sume 1 547,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 05. 11. 2005;
- 16 808,50 Sk
- č. 166/2005 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 11. 11. 2005;
- č. 168/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 10. 11. 2005;
- č. 169/2005 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 09. 11. 2005;
- č. 170/2005 v sume 357,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 11. 2005;
- č. 171/2005 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 15. 11. 2005;
- č. 172/2005 v sume 2 499,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 11. 2005;
- č. 173/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 11. 2005;
- č. 174/2005 v sume 1 249,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 14. 11. 2005;
- č. 175/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 11. 11. 2005;
- č. 176/2005 v sume 357,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 03. 11. 2005;
- 20586,50 Sk
- č. 177/2005 v sume 5 950,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 11. 2005;
- č. 178/2005 v sume 625,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 12. 2005;
- č. 179/2005 v sume 714,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 16. 11. 2005;
- č. 180/2005 v sume 535,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 11. 2005;
- č. 181/2005 v sume 1 249,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 11. 2005;
- č. 182/2005 v sume 238,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 11. 2005;
- č. 183/2005 v sume 2 975,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 25. 11. 2005;
- č. 184/2005 v sume 2 380,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 11. 2005;
- č. 185/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 09. 11. 2005;
- č. 186/2005 v sume 19 040,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 11. 2005 v sume 12 495,- Sk a dňa 08. 11. 2005 v sume 6 545,- Sk;
- 35 492,- Sk

- č. 187/2005 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 03. 11. 2005;
- č. 188/2005 v sume 1 904,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 11. 11. 2005;
- č. 189/2005 v sume 2 380,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 17. 11. 2005;
- č. 190/2005 v sume 9 996,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 14. 11. 2005;
- č. 191/2005 v sume 2 618,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 14. 11. 2005;
- č. 192/2005 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 03. 11. 2005;
- č. 193/2005 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 11. 11. 2005;
- č. 194/2005 v sume 5 057,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 11. 2005;
- č. 195/2005 v sume 5 355,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 11. 2005;
- č. 196/2005 v sume 4 760,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 22. 11. 2005;
- č. 197/2005 v sume 1 190,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 07. 12. 2005;
- 41 114,50 Sk
- č. 198/2005 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 07. 11. 2005;
- č. 200/2005 v sume 4 066,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 14. 11. 2005;
- č. 201/2005 v sume 3 808,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 18. 11. 2005;
- č. 203/2005 v sume 1 249,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 23. 11. 2005;
- č. 204/2005 v sume 1 190,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 11. 2005;
- č. 205/2005 v sume 803,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 15. 11. 2005;
- č. 206/2005 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 15. 11. 2005;
- č. 207/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 18. 11. 2005;
- č. 208/2005 v sume 625,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 12. 2005;
- č. 209/2005 v sume 119,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 15. 11. 2005;
- č. 210/2005 v sume 1 249,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 28. 11. 2005;
- 250 010 Sk
- č. 211/2005 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 16. 11. 2005;
- č. 212/2005 v sume 1 190,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 20. 12. 2005;
- č. 213/2005 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 13. 12. 2005;
- č. 214/2005 v sume 7 140,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 21. 11. 2005;
- č. 216/2005 v sume 238,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 12. 12. 2005;
- č. 217/2005 v sume 8 925,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 01. 2006;
- č. 218/2005 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 15. 11. 2005;
- č. 219/2005 v sume 3 867,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 18. 11. 2005;
- č. 220/2005 v sume 2 499,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 15. 11. 2005;
- č. 221/2005 v sume 4 760,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 22. 11. 2005;
- 33 498,50 Sk
- č. 222/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 30. 11. 2005;
- č. 223/2005 v sume 2 320,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 29. 11. 2005;
- č. 224/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 23. 11. 2005;
- č. 225/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 23. 11. 2005;
- č. 226/2005 v sume 5 950,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 18. 11. 2005;
- č. 228/2005 v sume 1 547,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 24. 11. 2005;
- č. 229/2005 v sume 714,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 01. 12. 2005;
- č. 230/2005 v sume 1 249,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 14. 11. 2005;
- č. 231/2005 v sume 625,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 18. 11. 2005;
- č. 233/2005 v sume 3 363,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 12. 2005;
- č. 234/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 12. 2005;
- 22 909 Sk
- č. 235/2005 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 06. 12. 2005;
- č. 236/2005 v sume 785,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 06. 12. 2005;
- č. 237/2005 v sume 1 249,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 06. 12. 2005;
- č. 238/2005 v sume 803,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 05. 12. 2005;
- č. 239/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 09. 12. 2005;
- č. 241/2005 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 05. 12. 2005;
- č. 242/2005 v sume 625,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 12. 2005;
- č. 243/2005 v sume 1 249,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 06. 12. 2005;
- č. 244/2005 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 29. 11. 2005;
- č. 245/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 05. 12. 2005;
- č. 246/2005 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 13. 12. 2005;

17 981,50 Sk

- č. 247/2005 v sume 7 140,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 29. 11. 2005;
- č. 249/2005 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 13. 12. 2005;
- č. 250/2005 v sume 3 867,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 01. 12. 2005;
- č. 251/2005 v sume 2 499,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 12. 2005;
- č. 252/2005 v sume 4 760,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 08. 12. 2005;
- č. 253/2005 v sume 238,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 29. 11. 2005;
- č. 254/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 08. 12. 2005;
- č. 255/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 06. 12. 2005;
- č. 256/2005 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 05. 12. 2005;
- č. 257/2005 v sume 1 190,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 01. 12. 2005;

30 404,50 Sk

- č. 258/2005 v sume 2 975,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 04. 2006;
- č. 259/2005 v sume 5 950,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 12. 2005;
- č. 260/2005 v sume 625,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 27. 12. 2005;
- č. 261/2005 v sume 1 190,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 21. 12. 2005;
- č. 262/2005 v sume 1 190,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 25. 11. 2005;
- č. 263/2005 v sume 833,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 30. 11. 2005;
- č. 264/2005 v sume 5 890,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 29. 11. 2005;
- č. 265/2005 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 29. 11. 2005;
- č. 266/2005 v sume 4 165,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 20. 12. 2005;
- č. 267/2005 v sume 5 355,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 13. 12. 2005;

28 828 Sk

- č. 268/2005 v sume 8 330,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 16. 01. 2006;
- č. 269/2005 v sume 2 380,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 07. 12. 2005;
- č. 270/2005 v sume 625,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 12. 12. 2005;
- č. 271/2005 v sume 2 856,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 12. 2005;
- č. 272/2005 v sume 1 249,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 29. 11. 2005;
- č. 273/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 12. 2005;
- č. 274/2005 v sume 1 904,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 20. 12. 2005;
- č. 275/2005 v sume 12 495,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 01. 2005;
- č. 277/2005 v sume 1 190,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 20. 12. 2005;
- č. 280/2005 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 22. 12. 2005;

40 549 Sk

- č. 282/2005 v sume 10 995,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 12. 2005;
- č. 284/2005 v sume 21 420,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 07. 12. 2005;
- č. 285/2005 v sume 34 307,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 14. 12. 2005;
- č. 286/2005 v sume 3 808,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 20. 12. 2005;
- č. 287/2005 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 20. 12. 2005;
- č. 288/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 12. 01. 2006;
- č. 289/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 12. 2005;
- č. 290/2005 v sume 803,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 01. 2006;
- č. 291/2005 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 07. 03. 2006;
- č. 292/2005 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 12. 12. 2005;

82 699 Sk

- č. 293/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 17. 01. 2006;
- č. 294/2005 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 12. 2005;
- č. 295/2005 v sume 625,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 12. 2005;
- č. 297/2005 v sume 595,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 15. 12. 2005;
- č. 299/2005 v sume 4 760,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 03. 05. 2006;
- č. 300/2005 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 16. 12. 2005;
- č. 301/2005 v sume 1 190,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 20. 12. 2005;
- č. 304/2005 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 01. 2006;
- č. 302/2005 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 22. 12. 2005;
- č. 305/2005 v sume 119,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 23. 12. 2005;
- č. 306/2005 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 13. 12. 2005;
- č. 307/2005 v sume 3 867,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 16. 12. 2005;

32 100,50 Sk

- č. 308/2005 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 16. 12. 2005;
- č. 309/2005 v sume 2 499,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 16. 12. 2005;
- č. 310/2005 v sume 2 856,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 22. 12. 2005;
- č. 311/2005 v sume 714,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 23. 12. 2005;
- č. 312/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 15. 12. 2005;
- č. 313/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 20. 12. 2005;
- č. 314/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 12. 2005;
- č. 315/2005 v sume 5 950,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 16. 12. 2005;
- č. 316/2005 v sume 625,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 27. 12. 2005;
- č. 317/2005 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 22. 12. 2005;
- 29 304 Sk
- č. 318/2005 v sume 1 249,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 12. 2005;
- č. 319/2005 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 12. 2005;
- č. 320/2005 v sume 7 140,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 15. 12. 2005;
- č. 321/2005 v sume 4 760,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 23. 12. 2005;
- č. 322/2005 v sume 625,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 21. 12. 2005;
- č. 323/2005 v sume 2 975,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 23. 01. 2006;
- č. 325/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 05. 01. 2006;
- č. 326/2005 v sume 2 499,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 17. 01. 2006;
- č. 327/2005 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 15. 12. 2005;
- č. 328/2005 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 27. 12. 2005;
- č. 329/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 28. 12. 2005;
- 33 528 Sk
- č. 330/2005 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 12. 2005;
- č. 331/2005 v sume 2 380,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 20. 12. 2005;
- č. 332/2005 v sume 19 635,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 16. 12. 2005;
- č. 333/2005 v sume 65 688,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 22. 12. 2005 a dňa 23. 12. 2005;
- č. 338/2005 v sume 1 190,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 27. 12. 2005;
- č. 339/2005 v sume 1 190,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 24. 02. 2006;
- č. 340/2005 v sume 178,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 29. 12. 2005;
- č. 341/2005 v sume 1 547,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 27. 12. 2005;
- č. 342/2005 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 29. 12. 2005;
- č. 343/2005 v sume 12 495,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 06. 02. 2006;
- č. 344/2005 v sume 833,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 01. 2006;
- 112 276,50 Sk
- č. 347/2005 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 13. 01. 2006;
- č. 375/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 01. 2006;
- č. 376/2005 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 02. 2006;
- č. 377/2005 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 01. 2005;
- č. 378/2005 v sume 8 330,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 25. 01. 2006;
- č. 379/2005 v sume 3 867,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 03. 01. 2006;
- č. 380/2005 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 01. 2006;
- č. 381/2005 v sume 8 330,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 09. 01. 2006;
- č. 382/2005 v sume 5 950,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 30. 12. 2005;
- č. 384/2005 v sume 178,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 30. 12. 2005;
- č. 386/2005 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 27. 12. 2005;
- 51 705,50 Sk
- č. 2/2006 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 24. 02. 2006;
- č. 3/2006 v sume 9 996,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 30. 01. 2006;
- č. 6/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 30. 01. 2006;
- č. 9/2006 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 24. 02. 2006;
- č. 10/2006 v sume 9 996,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 09. 02. 2006;
- č. 11/2006 v sume 12 495,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 30. 03. 2006;
- č. 12/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 07. 02. 2006;
- č. 13/2006 v sume 10 710,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 06. 02. 2006;
- č. 14/2006 v sume 21 420,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 24. 02. 2006;
- č. 15/2006 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 06. 02. 2006;
- 93 831,50 Sk

- č. 16/2006 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 06. 02. 2006;
- č. 17/2006 v sume 4 641,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 10. 02. 2006;
- č. 22/2006 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 07. 03. 2006;
- č. 23/2006 v sume 9 996,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 27. 02. 2006;
- č. 24/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 05. 05. 2006;
- č. 25/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 03. 2006;
- č. 29/2006 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 13. 04. 2006;
- č. 30/2006 v sume 21 420,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 13. 03. 2006;
- č. 31/2006 v sume 9 996,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 13. 03. 2006;
- č. 32/2006 v sume 12 495,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 31. 05. 2006;
88 893 Sk
- č. 33/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 07. 03. 2006;
- č. 34/2006 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 06. 03. 2006;
- č. 35/2006 v sume 178,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 06. 03. 2006;
- č. 36/2006 v sume 595,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 10. 03. 2006;
- č. 37/2006 v sume 297,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 15. 05. 2006;
- č. 38/2006 v sume 2 380,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 13. 03. 2006;
- č. 43/2006 v sume 57 120,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 29. 03. 2006;
- č. 44/2006 v sume 10 710,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 24. 04. 2006;
- č. 45/2006 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 13. 04. 2006;
- č. 46/2006 v sume 28 000,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 22. 03. 2006;
- č. 47/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 23. 06. 2006;
121 891,50 Sk
- č. 48/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 27. 03. 2006;
- č. 52/2006 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 13. 04. 2006;
- č. 53/2006 v sume 12 495,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 16. 08. 2006;
- č. 54/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 11. 04. 2006;
- č. 55/2006 v sume 17 850,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 18. 04. 2006;
- č. 56/2006 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 03. 04. 2006;
- č. 58/2006 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 18. 05. 2006;
- č. 59/2006 v sume 28 000,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 20. 04. 2006;
- č. 60/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 10. 2006;
- č. 61/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 27. 04. 2006;
- č. 65/2006 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 30. 05. 2006;
109 515,50 Sk
- č. 67/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 05. 2006;
- č. 68/2006 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 05. 2006;
- č. 69/2006 v sume 1 309,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 18. 05. 2006;
- č. 66/2006 v sume 12 495,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 09. 2006;
- č. 72/2006 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 09. 05. 2006;
- č. 73/2006 v sume 297,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 15. 05. 2006;
- č. 74/2006 v sume 297,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 09. 05. 2006;
- č. 78/2006 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 30. 05. 2006;
- č. 79/2006 v sume 28 000,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 11. 05. 2006;
- č. 80/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 10. 2006;
- č. 81/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 25. 05. 2006;
72 209,- Sk
- č. 86/2006 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 14. 07. 2006;
- č. 87/2006 v sume 12 495,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 09. 2006;
- č. 88/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 12. 06. 2006;
- č. 89/2006 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 22. 06. 2006;
- č. 90/2006 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 01. 06. 2006;
- č. 91/2006 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 31. 05. 2006;
- č. 93/2006 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 30. 05. 2006;
- č. 94/2006 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 11. 08. 2006;
- č. 95/2006 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 13. 06. 2006;
- č. 98/2006 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 20. 07. 2006;
- č. 99/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 11. 2006;

- č. 100/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 15. 06. 2006;
54 918,50 Sk
- č. 103/2006 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 20. 07. 2006;
- č. 104/2006 v sume 9 999,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 03. 07. 2006;
- č. 105/2006 v sume 7 140,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 11. 2006;
- č. 106/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 03. 07. 2006;
- č. 107/2006 v sume 714,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 28. 06. 2006;
- č. 108/2006 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 07. 07. 2006;
- č. 109/2006 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 24. 08. 2006;
- č. 110/2006 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 11. 07. 2006;
- č. 111/2006 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 29. 06. 2006;
- č. 112/2006 v sume 1 309,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 03. 07. 2006;
- č. 114/2006 v sume 9 999,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 12. 07. 2006;
47 190,50 Sk
- č. 116/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 15. 07. 2006;
- č. 118/2006 v sume 2 380,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 31. 07. 2006;
- č. 123/2006 v sume 7 140,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 07. 12. 2006;
- č. 127/2006 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 08. 08. 2006;
- č. 124/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 22. 08. 2006;
- č. 125/2006 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 11. 08. 2006;
- č. 126/2006 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 10. 08. 2006;
- č. 130/2006 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 07. 12. 2006;
- č. 131/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 24. 08. 2006;
- č. 135/2006 v sume 7 140,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 08. 01. 2007;
- č. 136/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 11. 09. 2006;
49 504 Sk
- č. 138/2006 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 08. 09. 2006;
- č. 139/2006 v sume 21 420,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 28. 05. 2007;
- č. 140/2006 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 11. 09. 2006;
- č. 141/2006 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 07. 09. 2006;
- č. 143/2006 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 07. 12. 2006;
- č. 144/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 17. 10. 2006;
- č. 149/2006 v sume 12 495,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 08. 01. 2007;
- č. 150/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 11. 10. 2006;
- č. 151/2006 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 10. 10. 2006;
- č. 152/2006 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 10. 10. 2006;
- č. 153/2006 v sume 535,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 10. 2006;
55 513,50 Sk
- č. 154/2006 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 09. 10. 2006;
- č. 155/2006 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 29. 09. 2006;
- č. 158/2006 v sume 4 760,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 13. 12. 2006,
8 330,- Sk

čo spolu predstavuje sumu v celkovej výške 1 356 592,50 Sk, čo je 45 030,62 eura, ktorú žalovaný prijal na svoj účet za zverejnené inzercie vo vyššie uvedeních periodikách.

43. Žalovaný ako podnikateľ vo svojom mene vystavil za predaj (distribúciu) periodík „Bratislavské reality“, „Západoslovenské reality“, „Stredoslovenské reality“ a „Východoslovenské reality“ (resp. „Regionálne reality“) nasledovné faktúry:

- č. 199/2005 v sume 161,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 08. 11. 2005;
- č. 278/2005 v sume 132,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 05. 12. 2005;
- č. 279/2005 v sume 194,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 05. 12. 2005;
- č. 283/2005 v sume 4 459,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 09. 12. 2005;
- č. 335/2005 v sume 2 841,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 17. 01. 2006;
- č. 336/2005 v sume 4 626,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 18. 01. 2006;
- č. 383/2005 v sume 329,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 01. 2006;
- č. 1/2006 v sume 2 309,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 27. 02. 2006;
- č. 8/2006 v sume 4 844,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 03. 2006;
- č. 19/2006 v sume 4 062,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 17. 02. 2006;

23 960,50 Sk

- č. 20/2006 v sume 471,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 28. 02. 2006;
- č. 21./2006 v sume 279,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 28. 02. 2006;
- č. 26/2006 v sume 4 347,15 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 23. 03. 2006;
- č. 28/2006 v sume 7 697,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 23. 02. 2006;
- č. 40/2006 v sume 313,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 24. 03. 2006;
- č. 41/2006 v sume 8 772,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 22. 03. 2006;
- č. 42/2006 v sume 7 530,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 14. 03. 2006;
- č. 50/2006 v sume 7 168,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 05. 2006;
- č. 51/2006 v sume 3 730,60 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 04. 2006;
- č. 57/2006 v sume 119,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 18. 04. 2006;

40 430,25 Sk

- č. 62/2006 v sume 7 863,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 05. 2006;
- č. 63/2006 v sume 3 605,41 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 22. 05. 2006;
- č. 64/2006 v sume 114,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 03. 05. 2006;
- č. 75/2006 v sume 199,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 15. 05. 2006;
- č. 76/2006 v sume 7 706,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 23. 05. 2006;
- č. 77/2006 v sume 6 554,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 07. 06. 2006;
- č. 83/2006 v sume 3 126,57 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 22. 05. 2006;
- č. 84/2006 v sume 302,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 31. 05. 2006;
- č. 85/2006 v sume 6 050,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 31. 05. 2006;
- č. 97/2006 v sume 6 559,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 07. 06. 2006;

42 081,48 Sk

- č. 101/2006 v sume 2 998,25 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 28. 07. 2006;
- č. 102/2006 v sume 5 783,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 23. 06. 2006;
- č. 113/2006 v sume 6 507,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 25. 07. 2006;
- č. 117/2006 v sume 564,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 18. 07. 2006;
- č. 119/2006 v sume 2 904,36 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 21. 08. 2006;
- č. 121/2006 v sume 6 759,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 08. 2006;
- č. 122/2006 v sume 5 493,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 08. 2006;
- č. 132/2006 v sume 427,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 31. 08. 2006;
- č. 133/2006 v sume 9 020,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 06. 09. 2006;
- č. 134/2006 v sume 3 320,61 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 18. 09. 2006;

43 777,72 Sk

- č. 147/2006 v sume 6 569,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 10. 2006;
- č. 148/2006 v sume 4 143,72 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 20. 10. 2006;
- č. 159/2006 v sume 227,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 18. 10. 2006;
- č. 160/2006 v sume 6 707,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 16. 10. 2006;
- č. 161/2006 v sume 6 488,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 20. 10. 2006;
- č. 167/2006 v sume 3 239,24 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 24. 11. 2006;
- č. 186/2006 v sume 5 286,06 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 12. 2006;
- č. 202/2006 v sume 4 760,28 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 05. 01. 2007;
- č. 013/2007 v sume 3 959,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 20. 02. 2007;
- č. 020/2007 v sume 7 757,99 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 03. 2007;

49 137,79 Sk

- č. 025/2007 v sume 13 482,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 03. 2007;
- č. 030/2007 v sume 6 446,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 04. 2007;
- č. 032/2007 v sume 6 168,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 18. 04. 2007;
- č. 040/2007 v sume 12 570,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 30. 04. 2007;
- č. 042/2007 v sume 8 452,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 24. 05. 2007;
- č. 049/2007 v sume 5 363,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 30. 05. 2007;
- č. 051/2007 v sume 8 808,32 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 12. 06. 2007;
- č. 057/2007 v sume 4 768,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 07. 2007;
- č. 061/2007 v sume 3 868,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 07. 2007;
- č. 065/2007 v sume 4 479,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 31. 07. 2007;
- č. 066/2007 v sume 1 156,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 07. 08. 2007;
- č. 068/2007 v sume 5 924,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 23. 08. 2007;

81 486,32 Sk,

čo spolu predstavuje sumu v celkovej výške 280 874,06 Sk, čo je 9 323,31 eura, ktorú žalovaný prijal na svoj účet za predaj vyššie uvedených periodík.

44. Spoločnosť NE3X, v.o.s., IČO: 36 239 194 vystavila žalobcovi za dodanie humorné contentu pre tlačný mesačník „Ftip.sk“ nasledovné faktúry:

- č. 060010 v sume 4 760,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu žalobcu dňa 17. 06. 2006;
- č. 060012 v sume 3 570,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu žalobcu dňa 17. 07. 2006;
- č. 060014 v sume 2 618,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu žalobcu dňa 10. 08. 2006;
- č. 060017 v sume 1 190,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu žalobcu dňa 09. 09. 2006;
- č. 060020 v sume 1 666,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu žalobcu dňa 09. 10. 2006;
- č. 060022 v sume 1 666,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu žalobcu dňa 27. 10. 2006;
- č. 060025 v sume 1 666,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu žalobcu dňa 30. 11. 2006;
- č. 060027 v sume 595,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu žalobcu dňa 21. 12. 2006;

čo celkovo predstavuje sumu 17 731,- Sk, čo je 588,56 eura, ktorá bola uhradená z účtu žalobcu za tlač humorných obrázkov mesačníka „Ftip.sk“.

45. Spoločnosť Petit Press, a.s., IČO: 35 790 253 vystavila žalobcovi za tlač periodík „Sudoku“, „Najlepšia gazdinka“ a „Ftip.sk“ nasledovné faktúry:

- č. 60402001 v sume 17 493,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu žalobcu dňa 08. 03. 2006;
- č. 60403002 v sume 21 420,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu žalobcu dňa 05. 04. 2006;
- č. 60403052 v sume 21 420,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu žalobcu dňa 24. 04. 2006;
- č. 60404043 v sume 17 493,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu žalobcu dňa 17. 05. 2006;
- č. 60405044 v sume 15 708,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu žalobcu dňa 07. 06. 2006;
- č. 60406040 v sume 14 089,50 Sk, ktorá bola uhradená z účtu žalobcu dňa 23. 08. 2006;
- č. 60408005 v sume 10 948,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu žalobcu dňa 20. 09. 2006;
- č. 60408076 v sume 12 043,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu žalobcu dňa 22. 11. 2006;
- č. 60410055 v sume 12 480,50 Sk, ktorá bola uhradená z účtu žalobcu dňa 12. 01. 2007;
- č. 60412040 v sume 11 167,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu žalobcu dňa 26. 04. 2007;
- č. 60406012 v sume 14 089,50 Sk, ktorá bola uhradená z účtu žalobcu dňa 27. 06. 2006;
- č. 60407005 v sume 14 098,50 Sk, ktorá bola uhradená z účtu žalobcu dňa 17. 07. 2006;
- č. 60408006 v sume 13 709,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu žalobcu dňa 20. 09. 2006;
- č. 60408078 v sume 13 709,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu žalobcu dňa 24. 10. 2006;
- č. 60409052 v sume 14 651,50 Sk, ktorá bola uhradená z účtu žalobcu dňa 22. 12. 2006;
- č. 60410054 v sume 14 651,50 Sk, ktorá bola uhradená z účtu žalobcu dňa 10. 01. 2007;
- č. 60412041 v sume 14 394,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu žalobcu dňa 26. 04. 2007;
- č. 60406013 v sume 14 089,50 Sk, ktorá bola uhradená z účtu žalobcu dňa 27. 06. 2006;
- č. 60407004 v sume 14 089,50 Sk, ktorá bola uhradená z účtu žalobcu dňa 08. 03. 2006;
- č. 60408003 v sume 12 257,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu žalobcu dňa 25. 09. 2006;
- č. 60408075 v sume 13 482,50 Sk, ktorá bola uhradená z účtu žalobcu dňa 28. 11. 2006;
- č. 60409051 v sume 13 366,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu žalobcu dňa 22. 12. 2006;
- č. 604100053 v sume 13 366,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu žalobcu dňa 02. 01. 2007;
- č. 60411043 v sume 12 852,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu žalobcu dňa 12. 01. 2007;
- č. 60412042 v sume 13 109,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu žalobcu dňa 26. 04. 2007;

čo celkovo predstavuje sumu 360 167,50 Sk, čo je 11 955,37 eura, ktorá bola uhradená z účtu žalobcu za tlač periodík „Sudoku“, „Najlepšia gazdinka“ a „Ftip.sk“.

46. Žalovaný ako podnikateľ a spoločnosť Mediaprint - Kapa Pressegrasso, a.s., IČO: 35 792 281 uzatvorili dňa 07. 12. 2006 zmluvu o distribúcii tlače na dobu určitú do 31. 12. 2007, predmetom ktorej bola dodávka a distribúcia periodík s názvom „Bratislavské reality“ od č. 1/2007, „Riešime SUDOKU“, „Najlepšia gazdinka“, „FTIP.SK“ a „Regionálne REALITY“.

47. Následne aj žalobca s vyššie uvedenou spoločnosťou uzatvoril dňa 08. 08. 2007 zmluvu o distribúcii tlače, predmetom ktorej bola dodávka a distribúcia periodiká s názvom „Bratislavské reality“.

48. V tiráži periodík s názvom „Bratislavské reality“ č. 01/07 až 12/07 bol ako vydavateľ uvedený žalobca.

49. Z výpisu bankového účtu žalobcu z obdobia od 06/2006 do 06/2007, ktorý bol súčasťou vyšetrovacieho spisu vyplývalo, že:

- z titulu nájomného bolo z účtu žalobcu na účet žalovaného v tomto období uhradená suma 161 000,- Sk (5 344,22 eura);
- z titulu poštovného bolo z účtu žalobcu na účet žalovaného v tomto období uhradená suma 31 600,- Sk (= 1 048,92 eura);
- z titulu prenájmu stojanov bolo z účtu žalobcu na účet žalovaného v tomto období uhradená suma 30 000,- Sk (= 995,81 eura);
- P. P. (externý spolupracovník žalovaného) bola vyplatená v tomto období suma 90 628,- Sk (= 3 008,29 eura);
- P. H. (pomocný grafik a roznášač žalovaného) bola vyplatená v tomto období suma 44 072,- Sk (= 1 462,92 eura);
- F. L. (obchodný zástupca) bola vyplatená v tomto období suma 1 000,- Sk (= 33,19 eura);
- Q. Y. (obchodná zástupkyňa) bola vyplatená v tomto období suma 16 356,- Sk (= 542,91 eura).

50. G.. H. P. ako jediný spoločník žalobcu rozhodnutím zo dňa 09. 08. 2007 odvolal žalovaného z funkcie konateľa spoločnosti žalobcu.

51. G.. L. P. ako audítor zapísaný v slovenskej komore audítorov vypracoval dňa 19. 10. 2007 správu na základe predchádzajúceho overenia účtovníctva žalobcu za účtovné obdobie od roku 2006 do 31. 08. 2007 zameraného na kontrolu obstarania financovania osobného automobilu Hyundai, overenie dodaných služieb, dodávateľských faktúr a zostatku pokladničnej hotovosti ku dňu 10. 08. 2007. Podľa samotného audítora jeho správa predstavuje len jeho „vyjadrený názor“ na vyššie uvedené oblasti.

52. Podľa účtovnej evidencie stav pokladničnej hotovosti ku dňu 10. 08. 2007 bol vo výške 696.716,40 Sk, avšak podľa audítora sa tieto peniaze v pokladnici v uvedenej výške nenachádzali, čo potvrdila aj pokladničná inventúra zo dňa 10. 08. 2008, podľa ktorej fyzický stav pokladne bol 0,- Sk. Audítor uviedol, že nebolo možné presne uviesť, kedy došlo k rozdielu medzi účtovnou evidenciou pokladne a jej fyzickým stavom, nakoľko v roku 2006 nebola vykonaná žiadna inventúra pokladne, pričom zákon o účtovníctve v ust. § 29 ods. 3 ukladá povinnosť vykonať inventarizáciu peňažných prostriedkov minimálne 4 x za účtovné obdobie. Okrem toho podľa audítora pokladničné doklady nespĺňali náležitosti účtovných dokladov podľa ust. § 19 zákona o účtovníctve, pričom za vedenie predpísanej evidencie a účtovníctva bol za overované obdobie zodpovedný žalovaný na základe zmluvy o výkone funkcie konateľa uzatvorenej dňa 10. 10. 2005.

53. Žalobca podal dňa 22. 07. 2008 trestné oznámenie z dôvodu, že žalovaný spáchal trestný čin - porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku, sprenevery majetku, skresľovania údajov a obchodnej evidencie a podvodu, nakoľko druhý konateľ spoločnosti žalobcu mal podozrenie, že žalovaný ako konateľ spoločnosti žalobcu nenakladal s prostriedkami žalobcu hospodárne.

54. Z jednotlivých výpovedí, ktoré boli obsahom vyšetrovacieho spisu vyplynulo, že:

- žalovaný ako podnikateľ nemohol uzatvoriť zmluvu o predaji podniku so žalobcom v časovej tiesni, pretože išlo obsahovo o rovnakú zmluvu, ako uzavrel žalovaný ako podnikateľ so spoločnosťou TRIGON INTERNATIONAL s.r.o., IČO: 31 395 546, ktorá bola neskôr zrušená so zámerom, že žalovaný a G.. H. P. založia novú spoločnosť (t.j. spoločnosť žalobcu, ktorá vznikla dňa 13. 10. 2005 a ktorej konateľmi boli od počiatku žalovaný a G.. H. P.), s ktorou žalovaný ako podnikateľ uzavrie zmluvu o predaji podniku a ktorá bude vydavateľom žalovaného periodík.
- po uzavretí zmluvy o predaji podniku medzi žalobcom a žalovaným ako podnikateľom žalovaný druhému konateľovi spoločnosti žalobcu ústne uviedol, že oznámil zmenu vydavateľa periodík príslušnému orgánu.
- väčšinu obchodných činností pre žalobcu vykonával žalovaný ako podnikateľ, za čo mu prináležala odmena vo výške 40 % zo zisku spoločnosti, resp. vo výške 30 000,- Sk.

55. Okresný súd Bratislava II rozsudkom č.k. 2T 99/2012-957 zo dňa 18. 06. 2013 a právoplatným dňa 21. 06. 2013 oslobodil žalovaného spod obžaloby pre pokračovací zločin podvodu podľa ust. § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť ako živnostník s obchodným menom David Gavaľa - BRATISLAVSKÉ REALITY v období od 20. 10. 2005 do 05. 10. 2006 tým, že (1) vystavoval faktúry v prospech svojej živnosti za uverejnenie inzercie v časopisoch Bratislavské reality a regionálne reality, inkasoval za ne platby a ponechal si ich pre vlastnú potrebu napriek tomu, že už nebol vydavateľom uvedených časopisov, čím žalobcovi spôsobil škodu v sume 66.000,32 eura,

(2) ako konateľ žalobcu v období od 16. 02. 2006 do 09. 08. 2007 vystavoval faktúry za distribúciu tlačovín Bratislavskej reality, Riešime SUDOKU, Najlepšia gazdinka a Ftíp.sk v prospech svojej živnosti, na základe ktorých inkasoval od spoločnosti Mediaprint - Kapa Pressegrasso a.s. Bratislava tržby za distribúciu uvedených tlačovín a ponechal si ich pre vlastnú spotrebu, a to aj napriek tomu, že nebol vydavateľom uvedených tlačovín, čím žalobcovi spôsobil škodu v sume 30.319,99 eura,

(3) ako konateľ žalobcu od presne nezisteného obdobia roku 2006 do dňa 09. 08. 2007 si na náklady žalobcu nechával tlačiť u dodávateľa Petit Press, a.s. tituly Riešime Sudoku, Najlepšia gazdinka a Ftíp.sk v cene 11 955,37 eura a u dodávateľa NE3X, v.o.s. humorné obrázky a fotografie pre titul Ftíp.sk v cene 801,87 eura a príjem z ich predaja si ponechal pre vlastnú spotrebu napriek tomu, že uvedené tituly neboli produktom žalobcu, čím žalobcovi spôsobil škodu vo výške 12 757,24 eura, pretože skutok nebol trestným činom, a odkázal žalobcu s nárokom na náhradu škodu na občianske súdne konanie.

Podľa ust. § 1 ods. 1 Obchodného zákonníka tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním.

Podľa ust. § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

Podľa ust. § 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka občiansky zákonník upravuje majetkové vzťahy fyzických a právnických osôb, majetkové vzťahy medzi týmito osobami a štátom, ako aj vzťahy vyplývajúce z práva na ochranu osôb, pokiaľ tieto občianskoprávne vzťahy neupravujú iné zákony.

Podľa ust. § 2 ods. 2 písm. a) Obchodného zákonníka podnikateľom podľa tohto zákona je osoba zapísaná v obchodnom registri.

Podľa ust. § 2 ods. 2 písm. b) Obchodného zákonníka podnikateľom podľa tohto zákona je osoba, ktorá podniká na základe živnostenského oprávnenia

Podľa ust. § 5 Obchodného zákonníka podnikom sa na účely tohto zákona rozumie súbor hmotných, ako aj osobných a nehmotných zložiek podnikania. K podniku patria veci, práva a iné majetkové hodnoty, ktoré patria podnikateľovi a slúžia na prevádzkovanie podniku alebo vzhľadom na svoju povahu majú tomuto účelu slúžiť.

Podľa ust. § 13 ods. 1 Obchodného zákonníka ak je podnikateľ fyzická osoba, koná osobne alebo za neho koná zástupca. Právnická osoba koná štatutárnym orgánom alebo za ňu koná zástupca.

Podľa ust. § 133 ods. 1 Obchodného zákonníka štatutárnym orgánom spoločnosti je jeden alebo viac konateľov. Ak je konateľov viac, je oprávnený konať v mene spoločnosti každý z nich samostatne, ak spoločenská zmluva neurčuje inak.

Podľa ust. § 135 ods. 1 Obchodného zákonníka konatelia sú povinní zabezpečiť riadne vedenie predpísanej evidencie a účtovníctva, viesť zoznam spoločníkov a informovať spoločníkov o záležitostiach spoločnosti.

Podľa ust. § 135 ods. 2 Obchodného zákonníka konatelia predkladajú valnému zhromaždeniu na schválenie riadnu individuálnu účtovnú závierku a mimoriadnu individuálnu účtovnú závierku a návrh na rozdelenie zisku alebo úhradu strát v súlade so spoločenskou zmluvou a stanovami. Ak osobitný zákon ukladá spoločnosti povinnosť vyhotoviť výročnú správu, konatelia predkladajú valnému zhromaždeniu na prerokovanie spolu s riadnou alebo mimoriadnou individuálnou účtovnou závierkou výročnú správu.

Podľa ust. § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka konatelia sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Najmä sú povinní zaobstaráť si a pri rozhodovaní zohľadniť všetky dostupné informácie týkajúce sa predmetu rozhodnutia, zachovávať mlčanlivosť o dôverných informáciách a skutočnostiach, ktorých prezradenie tretím osobám by mohlo spoločnosti spôsobiť škodu alebo ohroziť jej záujmy alebo záujmy jej

spoločníkov, a pri výkone svojej pôsobnosti nesmú uprednostňovať svoje záujmy, záujmy len niektorých spoločníkov alebo záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti.

Podľa ust. § 135a ods. 2 Obchodného zákonníka konatelia, ktorí porušili svoje povinnosti pri výkone svojej pôsobnosti, sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť škodu, ktorú tým spoločnosti spôsobili. Najmä sú povinní nahradiť škodu, ktorá spoločnosti vznikla tým, že

- a) poskytli plnenie spoločníkom v rozpore s týmto zákonom,
- b) nadobudli majetok v rozpore s § 59a.

Podľa ust. § 135a ods. 3 Obchodného zákonníka konateľ nezodpovedá za škodu, ak preukáže, že postupoval pri výkone svojej pôsobnosti s odbornou starostlivosťou a v dobrej viere, že koná v záujme spoločnosti. Konatelia nezodpovedajú za škodu spôsobenú spoločnosti konaním, ktorým vykonávali uznesenie valného zhromaždenia; to neplatí, ak je uznesenie valného zhromaždenia v rozpore s právnymi predpismi, spoločenskou zmluvou alebo stanovami alebo ak ide o povinnosť podať návrh na vyhlásenie konkurzu. Ak má spoločnosť zriadenú dozornú radu, konateľov nezbavuje zodpovednosti, ak ich konanie dozorná rada schválila.

Podľa ust. § 136 ods. 1 Obchodného zákonníka pokiaľ zo spoločenskej zmluvy alebo stanov nevyplývajú ďalšie obmedzenia, konateľ nesmie:

- a) vo vlastnom mene alebo na vlastný účet uzavierať obchody, ktoré súvisia s podnikateľskou činnosťou spoločnosti,
- b) sprostredkovať pre iné osoby obchody spoločnosti,
- c) zúčastňovať sa na podnikaní inej spoločnosti ako spoločník s neobmedzeným ručením a
- d) vykonávať činnosť ako štatutárny orgán alebo člen štatutárneho alebo iného orgánu inej právnickej osoby s podobným predmetom podnikania, ibaže ide o právnickú osobu, na ktorej podnikaní sa zúčastňuje spoločnosť, v ktorej vykonáva pôsobnosť konateľa.

Podľa ust. § 136 ods. 1 Obchodného zákonníka porušenie odseku 1 má dôsledky ustanovené v § 65.

Podľa ust. § 261 ods. 6 písm. a) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy medzi zakladateľmi obchodných spoločností, medzi spoločníkom a obchodnou spoločnosťou, ako aj medzi spoločníkmi navzájom, pokiaľ ide o vzťahy týkajúce sa účasti na spoločnosti, ako aj vzťahy zo zmlúv, ktorými sa prevádza podiel spoločníka, medzi štatutárnym orgánom alebo členom štatutárnych a dozorných orgánov spoločnosti a obchodnou spoločnosťou, ako aj vzťahy medzi spoločníkom a obchodnou spoločnosťou pri zariaďovaní záležitostí spoločnosti a záväzkové vzťahy medzi prokuristom a spoločnosťou pri výkone jeho poverenia.

Podľa ust. § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476).

Podľa ust. § 265 Obchodného zákonníka výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, nepožíva právnu ochranu.

Podľa ust. § 373 Obchodného zákonníka kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť.

Podľa ust. § 757 Obchodného zákonníka pre zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením povinností ustanovených týmto zákonom platia obdobne ustanovenia § 373 a nasl.

Podľa ust. § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa ust. § 388 ods. 1 Obchodného zákonníka premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

Podľa ust. § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

Podľa ust. § 397 ods. 1 Obchodného zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 398 Obchodného zákonníka pri práve na náhradu škody plyní premlčacia doba odo dňa, keď sa poškodený dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode a o tom, kto je povinný na jej náhradu; končí sa však najneskôr uplynutím 10 rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu povinnosti.

Podľa ust. § 402 Obchodného zákonníka premlčacia doba prestáva plynúť, keď veriteľ za účelom uspokojenia alebo určenia svojho práva urobí akýkoľvek právny úkon, ktorý sa považuje podľa predpisu upravujúceho súdne konanie za jeho začatie alebo za uplatnenie práva v už začatom konaní.

Podľa ust. § 405 ods. 1 Obchodného zákonníka ak právo bolo uplatnené pred premlčaním podľa § 402 až 404, ale v tomto konaní sa nerozhodlo vo veci samej, platí, že premlčacia doba neprestala plynúť.

Podľa ust. § 405 ods. 2 Obchodného zákonníka ak v čase skončenia súdneho alebo rozhodcovského konania uvedeného v odseku 1 premlčacia doba už uplynula alebo ak do jej skončenia zostáva menej ako rok, predlžuje sa premlčacia doba tak, že sa neskončí skôr než jeden rok odo dňa, keď sa skončilo súdne alebo rozhodcovské konanie.

Podľa ust. § 476 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o predaji podniku sa predávajúci zaväzuje previesť na kupujúceho vlastnícke právo k veciam, iné práva a iné majetkové hodnoty, ktoré slúžia prevádzkovaniu podniku, a kupujúci sa zaväzuje prevziať záväzky predávajúceho súvisiace s podnikom a zaplatiť kúpnu cenu.

Podľa ust. § 477 ods. 1 Obchodného zákonníka na kupujúceho prechádzajú všetky práva a záväzky, na ktoré sa predaj vzťahuje.

Podľa ust. § 479 ods. 1 Obchodného zákonníka na kupujúceho prechádzajú všetky práva vyplývajúce z priemyselného alebo iného duševného vlastníctva, ktoré sa týkajú podnikateľskej činnosti predávaného podniku. Ak je pre nadobudnutie alebo zachovanie týchto práv rozhodné uskutočňovanie určitej podnikateľskej činnosti, započítava sa do tejto činnosti nadobúdateľa uskutočnenej po predaji podniku aj činnosť uskutočnená pri prevádzke podniku pred jeho predajom.

Podľa ust. § 566 ods. 1 Obchodného zákonníka mandátnou zmluvou sa mandatár zaväzuje, že pre mandanta na jeho účet zariadi za odplatu určitú obchodnú záležitosť uskutočnením právnych úkonov v mene mandanta alebo uskutočnením inej činnosti a mandant sa zaväzuje zaplatiť mu za to odplatu.

Podľa ust. § 566 ods. 2 Obchodného zákonníka ak je zariadenie záležitosti predmetom podnikateľskej činnosti mandatára, predpokladá sa, že odplata bola dohodnutá.

Podľa ust. § 567 ods. 1 Obchodného zákonníka mandatár je povinný postupovať pri zariaďovaní záležitosti s odbornou starostlivosťou.

Podľa ust. § 567 ods. 2 Obchodného zákonníka činnosť, na ktorú sa mandatár zaviazal, je povinný uskutočňovať podľa pokynov mandanta a v súlade s jeho záujmami, ktoré mandatár pozná alebo musí poznať. Mandatár je povinný oznámiť mandantovi všetky okolnosti, ktoré zistil pri zariaďovaní záležitosti a ktoré môžu mať vplyv na zmenu pokynov mandanta.

Podľa ust. § 569 Obchodného zákonníka mandatár je povinný odovzdať bez zbytočného odkladu mandantovi veci, ktoré za neho prevzal pri vybavovaní záležitosti.

Podľa ust. § 570 Obchodného zákonníka mandatár zodpovedá za škodu na veciach prevzatých od mandanta na zariadenie záležitosti a na veciach prevzatých pri jej zariaďovaní od tretích osôb, ibaže túto škodu nemohol odvrátiť ani pri vynaložení odbornej starostlivosti. Tieto veci je mandatár povinný dať včas poistiť, len keď to určuje zmluva alebo keď ho mandant o to požiada, a to na účet mandanta.

Podľa ust. § 13 ods. 1 prvej vety zákona č. 167/2008 Z.z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (tlačový zákon) (ďalej len zákon č. 167/2008 Z.z.) periodická tlač registrovaná podľa doterajších predpisov sa považuje za periodickú tlač evidovanú podľa tohto zákona.

Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 167/2008 Z.z. ministerstvo kultúry Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") eviduje periodickú tlač zápisom do zoznamu, zmenou zápisu v zozname a výmazom zápisu zo zoznamu.

Podľa ust. § 11 ods. 2 zákona č. 167/2008 Z.z. zoznam je verejne prístupná evidencia periodickej tlače vydávanej na území Slovenskej republiky; každý má právo nahliadnuť do zoznamu a zhotovovať si z neho výpisy alebo odpisy. Zoznam obsahuje evidenčné číslo periodickej tlače pridelené ministerstvom, údaje o evidovanej periodickej tlači v rozsahu podľa odseku 4, dátum zápisu do zoznamu, dátum zmeny zápisu v zozname a dátum výmazu zo zoznamu.

Podľa ust. § 11 ods. 3 zákona č. 167/2008 Z.z. z zápis periodickej tlače do zoznamu požiadajú písomne osoba, ktorá mieni vydávať periodickú tlač alebo vydavateľ periodickej tlače (ďalej len "žiadateľ o zápis") najneskôr v deň začiatku vydávania periodickej tlače.

Podľa ust. § 11 ods. 6 zákona č. 167/2008 Z.z. ministerstvo vykoná zápis do zoznamu do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti o zápis do zoznamu, ktorá obsahuje všetky údaje podľa odseku 4, alebo do 15 dní odo dňa doručenia doplnenia údajov k žiadosti o zápis do zoznamu.

Podľa ust. § 11 ods. 13 zákona č. 167/2008 Z.z. na evidovanie periodickej tlače sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

Podľa ust. § 4 zákona č. 81/1966 Zb. o periodickej tlači a o ostatných hromadných informačných prostriedkoch v znení účinnom do 01.06.2008 (ďalej len „zákon č. 81/1966 Zb.“) periodickú tlač môžu vydávať československé právnické osoby, ako aj československí štátni občania, ktorí dosiahli vek 18 rokov. Iné právnické a fyzické osoby môžu vydávať periodickú tlač len so súhlasom príslušného orgánu štátnej správy Českej alebo Slovenskej republiky príslušného podľa sídla vydávateľa.

Podľa ust. § 5 ods. 1 zákona č. 81/1966 Zb. oprávnenie vydávať periodickú tlač vzniká registráciou.

Podľa ust. § 7 ods. 1 zákona č. 81/1966 Zb. s vydávaním periodickej tlače sa môže začať až po registrácii. Ak prihláška nemá náležitosti podľa § 6 alebo ak sú údaje v nej neúplné alebo nepresné, orgán vykonávajúci registráciu na to toho, kto prihlášku podal, bezodkladne, najneskôr však do 3 dní od jej doručenia, upozorní s tým, že konanie o registrácii sa začne po odstránení väd prihlášky.

Podľa ust. § 7 ods. 2 zákona č. 81/1966 Zb. konanie o registrácii sa začne dňom, keď orgánu vykonávajúcemu registráciu došla prihláška obsahujúca požadované náležitosti. Orgán vykonávajúci registráciu je povinný registráciu vykonať do 15 dní odo dňa, keď mu taká prihláška došla; o vykonaní registrácie vydá potvrdenie.

Podľa ust. § 768f Obchodného zákonníka ustanovenia účinné od 15. januára 2009 sa nevzťahujú na omeškanie, ktoré vzniklo pred 15. januárom 2009.

Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. februára 2013

Podľa ust. § 768k ods. 2 Obchodného zákonníka práva a povinnosti zo zodpovednosti za porušenie záväzkov zo zmlúv uzavretých pred 1. februárom 2013 sa spravujú podľa predpisov účinných do 31. januára 2013.

Podľa ust. § 768k ods. 3 Obchodného zákonníka ustanovenia o čase plnenia peňažného záväzku dlžníka (§ 340a), osobitné ustanovenia pre čas plnenia peňažného záväzku dlžníka, ktorým je subjekt verejného práva (§ 340b), ustanovenia o omeškaní dlžníka (§ 365) a ustanovenia o nekalých zmluvných podmienkach a nekalej obchodnej praxi (§ 369d) účinné od 1. februára 2013 sa nevzťahujú na záväzkové vzťahy uzavreté pred 1. februárom 2013.

Podľa ust. § 365 prvá veta Obchodného zákonníka dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok nezanikne iným spôsobom.

Podľa ust. § 369 ods. 1 prvá a druhá veta Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa ust. § 369 ods. 2 písm. a) Obchodného zákonníka úroky z omeškania sa stanú splatnými po uplynutí dňa alebo lehoty, ktoré sú v zmluve určené na splnenie peňažného záväzku. Ak deň alebo lehota na splnenie peňažného záväzku nie je v zmluve určená, úroky z omeškania sa stanú splatnými uplynutím 30 dní od doručenia dokladu veriteľa na splnenie peňažného záväzku dlžníkom.

Podľa ust. § 517 ods. 2 druhá časť prvej vety Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ust. § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa ust. § 83 O.s.p. začatie konania bráni tomu, aby o tej istej veci prebiehalo na súde iné konanie.

Podľa ust. § 120 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhnú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

56. Právne postavenie žalovaného v prejednávanej veci a jeho vzťah k žalobcovi a jeho uplatneného nároku treba chápať v dvoch rovinách.

1). ako vzťah medzi konateľom (žalovaným) a obchodnou spoločnosťou (žalobcom) a z neho vyplývajúcich práv a povinností a hlavne zodpovednostný vzťah konateľa voči spoločnosti podľa ust. § 135, § 135a a § 136 Obchodného zákonníka.

2). ako obchodnoprávny záväzkový vzťah podľa ust. § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka medzi žalovaným ako fyzickou osobou podnikateľom podľa ust. § 2 ods. 2 písm. b) Obchodného zákonníka (ďalej len „žalovaný ako podnikateľ“) a žalobcom ako právnickou osobou - podnikateľom podľa ust. § 2 ods. 2 písm. a) Obchodného zákonníka, založeného mandátnou zmluvou podľa ust. § 566 ods. 1 a nasl. Obchodného zákonníka.

57. V konaní nebolo sporné, že po vzniku spoločnosti žalobcu dňa 20. 10. 2005 prišlo medzi žalobcom a žalovaným ako podnikateľom k uzatvoreniu zmluvy o predaji podniku podľa ust. § 476 ods. 1 a nasl. Obchodného zákonníka.

58. Predmetom zmluvy o predaji podniku nie sú jednotlivé veci, jednotlivé práva alebo iné majetkové predmety (ich scudzenie by sa spravovalo buď kúpnu zmluvou, zmluvou o postúpení pohľadávky a pod.), ale podnik ako celok.

59. Na kupujúceho teda neprechádzajú povinnosti predávajúceho týkajúce sa daní, ciel, zdravotného, sociálneho a dôchodkového poistenia, vzťahov k verejným rozpočtom a podobne. Rovnako, ako súd už vyššie načrtnol, na kupujúceho neprechádza ani živnostenské oprávnenie alebo povolenie udelené na základe predpisov verejného práva. Práve takýto prechod oprávnenia/povolenie/práva udeleného Ministerstvom školstva podľa zákona č. 81/1966 Zb. na vydávanie periodickej tlače z predávajúceho (odporcu ako podnikateľa) na kupujúceho (navrhovateľa) sa v konaní ukázal ako sporný.

60. V čase uzavretia predmetnej zmluvy o predaji podniku vydávanie periodickej tlače upravoval zákon č. 81/1966 Zb. Konkrétne stanovoval, že „periodickú tlač môžu vydávať československé právnické osoby, ako aj československí štátni občania, ktorí dosiahli vek 18 rokov.“ (ust. § 4), „oprávnenie vydávať periodickú tlač vzniká registráciou“ (ust. § 5 ods. 1), „prihláška na registráciu periodickej tlače musí sa podať najmenej 30 dní pred zamýšľaným vydávaním a musí obsahovať...“ (ust. § 6), „s vydávaním periodickej tlače sa môže začať až po registrácii“ (ust. § 7 ods. 1 prvej vety), pričom „ak ten, kto podal prihlášku, nedostane do 30 dní odo dňa, keď prihláška došla orgánu vykonávajúcemu registráciu, potvrdenie o vykonaní registrácie ani upozornenie podľa odseku 1, je dňom registrácie deň nasledujúci po uplynutí tejto lehoty; o tom vydá orgán vykonávajúci registráciu tomu, kto prihlášku podal, potvrdenie“ (ust. § 7 ods. 3).

61. Následne dňa 01. 06. 2008 vstúpil do platnosti zákon č. 167/2008 Z.z. (nový tlačový zákon), ktorým sa zrušil zákon č. 81/1966 Zb. Nový tlačový zákon už nepoužíva termín oprávnenie na vydávanie tlače, ani jej vznik registráciou. Nový tlačový zákon funguje vyslovene na evidenčnom princípe, a teda nepodmieňuje právo/oprávnenie na vydávanie tlače registráciou. Okrem iného, tento zákon v prechodnom ustanovení ust. § 13 ods. 1 ustanovuje, že periodická tlač registrovaná podľa doterajších predpisov (teda podľa zákon č. 81/1966 Z.z.) sa považuje za periodickú tlač evidovanú podľa nového tlačového zákona.

62. Súd však podotkol, že samotné právo na vydávanie tlače je zaručené a garantované Ústavou SR s dôrazom na skutočnosť, že podľa čl. 26 ods. 2 Ústavy SR vydávanie tlače nepodlieha povoľovaciemu konaniu, čo platilo aj v rozhodnom období uzatvorenia zmluvy o predaji podniku.

63. Vzhľadom na uvedené pri výklade zákona č. 81/1966 Zb. ústavne konformným spôsobom nemožno za žiadnych okolností dospieť k záveru, že právo vydávať tlač je viazané na povolenie, resp. že vzniká až po registrácii, teda že by registrácia mala konštitutívny účinok pre oprávnenie/právo na vydávanie tlače, keďže takýto výklad by bol v priamom rozpore s Ústavou SR. Uvedený výklad podporuje aj samotné znenie prechodného ustanovenia nového tlačového zákona, podľa ktorého sa registrovaná tlač podľa starého zákona považuje za tlač evidovanú podľa nového zákona, pričom na samotný proces evidencie sa podľa ust. § 11 ods. 13 nového tlačového zákona nevťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, a preto mal súd za to, že právo na vydávanie tlače nepredstavuje právo vzniknuté na základe verejnoprávnej normy, ktoré by nebolo možné zmluvou o predaji podniku ako právo súvisiace s prevádzkovaním podniku previesť na kupujúceho, a preto sa súd nestotožnil s obranou žalovaného, že predmetnou zmluvou o predaji podniku neprešlo na žalobcu právo vydávať tlač, ktorá súvisela s prevádzajúcim podnikom žalovaného z dôvodu, že išlo o právo verejnoprávnej povahy. V zmysle vyššie uvedené preto neobstál ani argument žalovaného, že z dôvodu neoznámenia zmeny vydavateľa predmetných periodík v registri Ministerstva kultúry SR neprešlo právo na ich vydávanie z žalovaného ako podnikateľa na žalobcu, keďže rovnako ako samotné prihlásenia, aj oznámenie zmeny má len evidenčný charakter.

64. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že zmluvou o predaji podniku uzavretou medzi žalobcom a žalovaným ako podnikateľom dňa 20. 10. 2005 došlo k prevodu práv k veciam, iných práv a majetkových hodnôt súvisiacich s prevádzkovaním podniku žalovaného ako podnikateľa, medzi ktorými bolo aj právo vydávať periodickú tlač, ktorá sa týkala prevádzaného podniku.

65. Okrem tohto uvedený záver súdu vyplýval aj z následného správania účastníkov konania, konkrétne z uzavretia mandátnej zmluvy zo dňa 15. 12. 2005, ktorej účelom bolo zabezpečenie všetkej činnosti súvisiacej s vydávaním inzertnej periodickej publikácie „Bratislavské reality“ ako i iných periodických novín žalovaným ako podnikateľom pre žalobcu a jej reálnym napĺňaním žalovaným ako podnikateľom, rovnako ako z uvádzania žalobcu ako vydavateľa „Bratislavských realít“ v jej tiráži.

66. Podľa prihlášok na registráciu periodickej tlače odporca ako podnikateľ bol pred uzavretím zmluvy o predaji podniku zo dňa 20. 10. 2005 registrovaný ako vydavateľ periodík s názvom „Bratislavské reality“, „Západoslovenské reality“, „Stredoslovenské reality“ a „Východoslovenské reality“, pričom vydávanie ostatných periodík s názvom „Riešime SUDOKU“, „Najlepšia gazdinka“, „PC magazín“ a „Ftip.sk“ si zaregistroval až po uzatvorení predmetnej zmluvy o predaji podniku.

67. Z uvedených skutočností mal súd za to, že zmluvou o predaji podniku zo dňa 20. 10. 2005 previedol žalovaný ako podnikateľ a predávajúci na žalobcu ako kupujúceho podnik a s ním súvisiace práva na vydávanie periodík, resp. inzertnej tlače s názvom „Bratislavské reality“, „Západoslovenské reality“, „Stredoslovenské reality“ a „Východoslovenské reality“.

68. Následne žalobca a žalovaný ako podnikateľ uzavreli dňa 15. 12. 2005 mandátnu zmluvu podľa ust. § 566 ods. 1 Obchodného zákonníka, predmetom ktorej bol záväzok žalovaného ako podnikateľa a mandatára zabezpečiť všetky činnosti súvisiace s vydávaním inzertnej periodickej publikácie Bratislavské reality, ako i iných periodických novín, a záväzok žalobcu ako mandanta platiť žalovanému odplatu podľa čl. VI. tejto zmluvy.

69. Žalovaný ako podnikateľ v rámci činnosti podľa mandátnej zmluvy prijal peňažné plnenie od tretej strany, bol jednak povinný toto plnenie vydať v prospech účtu žalobcu a ak nevydal, alebo vydal v menšom množstve, zodpovedal podľa ust. § 570 Obchodného zákonníka za škodu, ktorá tým vznikla žalobcovi z dôvodu zmenšenia jeho majetku, resp. nenavýšenia jeho majetku o peňažné plnenia od tretích strán, ktoré mal v jeho mene a na jeho účet prijať žalovaný.

70. Okrem toho žalovaný ako fyzická osoba pôsobil v spoločnosti žalobcu ako konateľ, a teda ako štatutárny orgán žalobcu bol oprávnený konať v mene spoločnosti žalobcu, a to samostatne. S funkciou konateľa však súvisia povinnosti, ktoré musí konateľ plniť pri výkone svojej pôsobnosti a ktoré sú upravené vo viacerých ustanoveniach Obchodného zákonníka, ako aj iných právnych predpisoch, a rovnako aj povinnosti vyplývajúce zo spoločenskej zmluvy, stanov alebo rozhodnutí valného zhromaždenia.

71. Vo vzťahu k všetkým povinnostiam konateľa pôsobí zásada výkonu jeho pôsobnosti s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Pri nerešpektovaní tejto zásady je konateľ podľa ust. § 135a ods. 2 Obchodného zákonníka povinný nahradiť spoločnosti škodu, ktorá jej tým vznikla. Konateľ nebude zodpovedať za škodu iba za predpokladu, že konal nie len s odbornou starostlivosťou, ale súčasne aj v dobrej viere, že konal v záujme spoločnosti. Ak sú obe podmienky kumulatívne splnené, zodpovednosť za škodu konateľovi nevznikne, avšak dôkazné bremeno v preukázaní spočíva na konateľovi. Zodpovednosť konateľov sa podľa ust. § 757 Obchodného zákonníka spravuje všeobecnými ust. § 373 Obchodného zákonníka, avšak len v rozsahu, v akom dopĺňajú úpravu zodpovednosti podľa ust. § 135a Obchodného zákonníka.

72. Žalobca si uplatnil voči žalovanému ako konateľovi a ako mandatárovi v tomto súdnom konaní peňažný nárok v sume 69.722,09 eura z dôvodu, že:

(1) žalovaný ako podnikateľ v období od 20. 10. 2005 do 05. 10. 2006 vo svojom mene vystavoval faktúry za inzerciu uverejnenú v periodikách „Bratislavské reality“ a „Regionálne reality“ tretími stranami a na svoj účet prijal za takúto inzerciu peňažné prostriedky v sume 47 892,35 eura;

(2) žalovaný ako podnikateľ v období od 16. 02. 2006 do 09. 08. 2007 vo svojom mene vystavoval faktúry za distribúciu periodík „Bratislavské reality“ a na svoj účet prijal tržby z takejto distribúcie v sume 9 122,50 eura;

(3) žalovaný ako konateľ žalobcu si v mene a na účet žalobcu nechával u dodávateľa Petit Press a.s. tlačiť periodiká „Riešime SUDOKU“, „Najlepšia gazdinka“ a „Ftip.sk“ v sume 11 955,37 eura,

(4) žalovaný ako konateľ žalobcu si v mene a na účet žalobcu nechával u dodávateľa NE3X, v.s. tlačiť humorné obrázky a fotografie pre periodikum „Ftip.sk“ v sume 801,87 eura.

73. Súd považoval za nesporné a vykonaným dokazovaním za preukázané, že žalovaný ako podnikateľ a mandatár vo vzťahu k žalobcovi ako mandantovi porušil svoj záväzok (protiprávne konanie) vyplývajúci z uzatvorenej mandátnej zmluvy a to, že pre žalobcu na jeho účet zariadi za odplatu určitú obchodnú záležitosť uskutočnením právnych úkonov v mene žalobcu alebo uskutočnením inej činnosti, keďže:

- dňa 07. 12. 2006 uzatvoril žalovaný ako podnikateľ a mandatár žalobcu vo vlastnom mene zmluvu o distribúcii tlače „Bratislavské reality“;

- vo vlastnom mene ako podnikateľ vystavoval aj faktúry za inzerciu v periodikách „Bratislavské reality“ a „Regionálne reality“ a faktúry za distribúciu periodík „Bratislavské reality“;

- na svoj účet ako podnikateľ prijímal peňažné prostriedky z vystavených faktúr.

74. Prijímanie peňažných prostriedkov z vystavených faktúr mal súd preukázané výpisom z účtu žalovaného ako podnikateľa, ktorý bol súčasťou vyšetrovacieho spisu a ktorý bol zabezpečený orgánmi

činnými v trestnom konaní v rámci vyšetrovania, preto nemožno mať pochybnosti o jeho zákonom získaní, pričom žalovaný skutočnosť, že predmetné peňažné prostriedky prijímal na svoj účet vôbec nespochybňoval a zároveň nebolo v konaní preukázané, že by žalovaný prijaté peňažné prostriedky vydal v prospech žalobcu ako mandanta. Rovnako sa súd nemohol stotožniť s argumentom žalovaného, že prijímanie peňažných prostriedkov žalovaným od inzerentov bolo v súlade s dohodou žalobcu a žalovaného, že takýmto spôsobom si žalovaný bude inkasovať jeho právo na 40 % podiel zo zisku spoločnosti žalobcu, keďže žalovaný existenciu takejto dohody podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p. nepreukázal. Navyše bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že žalovanému bolo zo strany žalobcu vyplácaná odmena za výkon mandátnej činnosti.

75. V zmysle vyššie uvedeného považoval súd za dôvodnú, faktúrami a výpisom z účtu žalovaného ako podnikateľa aj preukázanú ním spôsobenú škodu žalobcovi vo výške 54.153,12 eura pozostávajúcu zo sumy 45.030,62 eura (pričom v sume 2.861,73 eura ju súd považoval za nepreukázanú), ktorú žalovaný ako podnikateľ prijal za zverejnenú inzerciu v periodikách „Bratislavské reality“ a „Regionálne reality“ a nevydal žalobcovi a sumy 9.122,50 eura (tak ako si ju vyčíslil žalobca, aj keď súd zistil jej rozsah v sume 9.323,31 eura, teda cca o 200,- eur vyšší), ktorú žalovaný prijal za predaj týchto periodík a rovnako nevydal žalobcovi.

76. Rovnako súd považoval za nesporné, faktúrami a výpisom z bankového účtu žalobcu, ako aj tvrdeniami spoločnosti Petit Press a.s., za preukázané, že žalovaný ako konateľ žalobcu nekonal pri výkone svojej pôsobnosti štatutárneho orgánu žalobcu s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti (protiprávne konanie), keďže na náklady žalobcu, teda z jeho peňažných prostriedkov, si hradil vlastné podnikateľské aktivity, a to tlač periodík „Riešime SUDOKU“, „Najlepšia gazdinka“, „Ftip.sk“ a humorných obrázkov a fotografií pre periodikum „Ftip.sk“.

77. Týmto protiprávnym konaním žalovaného ako konateľa zároveň vznikla žalobcovi škoda tým, že vynaložil peňažné prostriedky za činnosti, ktoré nesúviseli s jeho podnikateľskou činnosťou, ale súviseli s podnikateľskou činnosťou žalovaného, ktorý týmto zneužil svoju funkciu konateľa žalobcu a svoje oprávnenie samostatne konať v mene žalobcu, čím bola podľa ust. § 135a ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka založená jeho zodpovednosť za škodu, ktorú týmto žalobcovi spôsobil, pričom zo strany žalovaného nebolo preukázané, že podľa ust. § 135a ods. 3 Obchodného zákonníka postupoval pri výkone svojej pôsobnosti s odbornou starostlivosťou a v dobrej viere, že koná v záujme spoločnosti žalobcu, na základe čoho by mu zodpovednosť za škodu nevznikla. Rovnako nemožno prisvedčiť ani argumentu žalovaného, že konal v súlade s uznesením valného zhromaždenia, čo rovnako podľa ust. § 135a ods. 3 Obchodného zákonníka vylučuje zodpovednosť žalovaného za škodu, keďže nepreukázal existenciu uznesenia valného zhromaždenia, ktoré by mu ukladalo povinnosť konať tak, ako konal.

78. V zmysle vyššie uvedeného považoval súd za dôvodnú škodu, ktorú žalobcovi spôsobil žalovaný tým, že ako konateľ pri výkone svojej funkcie nekonal s odbornou spôsobilosťou a v súlade so záujmami spoločnosti žalobcu, a to vo výške 12.543,93 eura pozostávajúcu zo sumy 11.955,37 eura za tlač periodík „Riešime SUDOKU“, „Najlepšia gazdinka“ a „Ftip.sk“ a sumy 588,56 eura za tlač humorných obrázkov mesačníka „Ftip.sk“.

79. Pri premlčaní práva/nároku na náhradu podľa ust. § 397 a § 398 Obchodného zákonníka platí, že premlčacia doba práva na náhradu škody je štvorročná, keďže Obchodný zákonník neustanovuje inak, pričom začína plynúť odo dňa, keď sa poškodený (teda žalobca) dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode a o tom, kto je povinný na jej úhradu, a súčasne uplynie najneskôr 10 rokov odo dňa, kedy došlo k porušeniu povinnosti. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je teda rozhodujúci buď deň, ktorý sa poškodený o škode a o osobe, ktorá ju spôsobila skutočne dozvedel, alebo skorší termín, t.j. deň, kedy sa poškodený mohol dozvedieť o škode a o osobe, ktorá ju spôsobila, teda je povinná na jej úhradu. Zákon vylučuje nedbanlivosť poškodeného, teda prípad, keď sa poškodený "mohol" o škode a škodcovi dozvedieť skôr a nedozvedel sa len pre svoju nedbanlivosť. V takom prípade je pre začiatok premlčacej doby rozhodujúci deň, keď poškodený mal možnosť pri náležitej starostlivosti získať informácie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, teda mal možnosť identifikovať protiprávne konanie, ktorého následkom vznikla škoda a spojiť ho s osobou škodcu. V danom prípade však dôkazné bremeno leží na „škodcovi“, ktorý musí preukázať, že poškodený sa mohol a mal o škode dozvedieť v určitý deň a že len v dôsledku svojej nedbanlivosti sa o nej nedozvedel. Žalovaný však svoje tvrdenia o tom, že žalobca sa o škode mohol dozvedieť dňom jej vzniku nepreukázal podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p.

žiadnymi dôkaznými prostriedkami. Okrem toho, hoci mala spoločnosť žalobcu dvoch konateľov, obaja konali samostatne a každý z nich zodpovedal samostatne za vykonávanie svojej činnosti, pričom ani jednému z nich neprináležala povinnosť kontrolovať činnosť toho druhého.

80. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd za začiatok plynutia premlčacej doby považoval deň 09. 08. 2007 ako najskorší možný, kedy žalobca už mohol vedieť o škode, na základe čoho došlo k odvolaniu žalovaného z funkcie konateľa k tomuto dňu.

81. Nesporné bolo aj to, že žalobca si v predmetnom trestnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody podľa ust. § 46 ods. 3 Trestného poriadku voči žalovanému ako konkrétnej osobe, a to dňa 28. 07. 2010, čo vyplývalo zo zápisnice o vypočutí Ing. Rostislava Melichárka ako svedka v tomto trestnom konaní.

82. Všetky uvedené podmienky nárok žalobcu ako poškodeného na náhradu škody uplatnený v trestnom konaní dňa 28. 07. 2010 spĺňal, keďže bolo zrejme z akého dôvodu sa škody domáha (z dôvodu údajnej trestnej činnosti žalovaného) a akej výške (96.324,- eura).

83. Na základe vyššie uvedeného bolo podľa ust. § 402 Obchodného zákonníka potrebné považovať predmetný uplatnený nárok žalobcu v trestnom konaní za právny úkon v zmysle Trestného poriadku, teda predpisu upravujúceho súdne konanie, ktorým si žalobca ako poškodený za účelom svojho uspokojenia uplatnil právo na náhradu škody už v začatom konaní, čím premlčacia doba tohto práva na náhradu škody prestala plynúť. Zároveň treba podotknúť, že toto právo si žalobca uplatnil pred uplynutím premlčacej doby, keďže tá začala plynúť dňa 09. 08. 2007 a k uplatneniu v trestnom konaní došlo dňa 28. 07. 2010, teda ešte pred márnym uplynutím štvorročnej premlčacej doby.

84. Aj napriek tomu, že v čase začatia tohto občianskeho súdneho konania (dňa 16. 09. 2013) ešte nebolo trestné konanie skončené pre odvolanie poškodeného, z dôvodu, že poškodený toto odvolanie vzal späť a Krajský súd v Bratislave toto zobral na vedomie platilo, že trestné konanie sa právoplatne skončilo dňa 21. 06. 2013, teda ako keby odvolanie ani nebolo podané. Z tohto dôvodu súd nemohol prisvedčiť argumentácii žalovaného o litispendencii podľa ust. § 83 O.s.p., keďže z vyššie uvedených záverov súdu vyplývalo, že ku dňu začatia tohto občianskeho súdneho konania, t.j. dňa 16. 09. 2013 bolo už trestné konanie právoplatne skončené, a teda tomuto konaniu nebránilo iné súdne konanie v tej istej veci.

85. Vzhľadom na deň skončenia trestného konania a skutočnosť, že v čase jeho skončenia už bolo právo žalobcu na náhradu škody premlčané, keďže o ňom nebolo vo veci samej rozhodnuté (v trestnom konaní), podľa ust. § 405 ods. 2 Obchodného zákonníka sa premlčacia doba predmetného nároku žalobcu predĺžila tak, že neskončila skôr než jeden rok odo dňa, keď sa skončilo súdne konanie (trestné konanie). Keďže žalobca si svoj nárok uplatnil návrhom na začatie konania dňa 16. 09. 2013, čo bolo pred uplynutím jedného roka od skončenia trestného konania (dňa 21. 06. 2013), súd mal za to, že jeho právo/nárok na náhradu škody nie je premlčané.

86. V súvislosti s vyčíslenými nákladmi žalovaného za telekomunikačné služby súd uviedol, že žalovaný podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p. nepreukázal žiadnymi dôkaznými prostriedkami, že išlo o náklady vynaložené v súvislosti s činnosťou žalovaného ako konateľa žalobcu alebo mandátára žalobcu. Pri nákladoch žalovaného za nájom, poštovné a prenájom stojanom súd podotýka, že z účtu žalobcu boli poukazované žalovanému peňažné prostriedky z tohto titulu, pričom ak neboli žalobca hradené v dohodnutej alebo plnej výške, žalovaný podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p. túto skutočnosť nepreukázal, pretože ani v rozhodnom období neuskutočnil žiadne právne úkony vo vzťahu k žalobcovi, ktorým by si predmetné náklady voči nemu uplatnil, a preto v rámci hospodárnosti súd už len konštatuje stotožnenie s argumentmi žalobcu vo vzťahu k vyčísleným nákladom žalovaného.

87. V ostatnej časti (3.075,04 eura) súd nárok žalobcu ako nedôvodný pre jeho nepreukázanie dôkaznými prostriedkami v zmysle ust. § 120 ods. 1 O.s.p. zamietol.

88. Nakoľko žalobca a žalovaný nemali úrok z omeškania dohodnutý, žalobcovi omeškaním žalovaného s platením súdom priznanej sumy vznikol nárok na úroky z omeškania podľa ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Výšku úrokov z omeškania, nakoľko k omeškaniu žalovaného prišlo po 15. 01. 2009, súd stanovil s odvolaním sa na ust. § 369 ods. 1, § 768f a § 768k Obchodného zákonníka,

platného v čase od 15. 01. 2009 do 01. 02. 2013. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná ku dňu uplatnenia si úroku z omeškania žalobcom (t.j. ku dňu 01. 01. 2010) predstavovala výšku 1,0 % ročne, takže žalobcovi patria úroky z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov vyššie ako je uvedená základná úroková sadzba, teda 9,0 % ročne. Súd priznal žalobcovi právo na úroky z omeškania z priznanej sumy až do dňa reálneho zaplatenia tejto sumy žalovaným žalobcovi.

89. Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

90. Súd trovy konania vypočítal tak, že najskôr zistil percentuálny úspech žalobcu v konaní, ktorý bol 91,18 % (sumu neúspechu odpočítal od sumy úspechu v percentuálnom vyjadrení - ÚSPECH 95,59 % - NEÚSPECH 4,41 % = 91,18 %) a z celkovej výšky trov konania žalobcu (suma 9 837,61 eura) vypočítal číselné vyjadrenie pomeru úspechu k neúspechu žalobcu v konaní, čím súd dostal sumu 8 969,93 eura (čo predstavuje trovy právneho zastúpenia), ktorú žalobcovi titulom náhrady trov konania priznal.

91. Proti rozsudku v časti v ktorej bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 66.697,05 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 01. 01. 2010 až do zaplatenia podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Poukázal na skutočnosť, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil predmetnú vec podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f) OSP, keďže nesprávne posúdil ust. § 46 ods. 3 zák. č. 301/2005 Z.z. Trestného poriadku, keď vyhodnotil uplatnenie nároku na náhradu škody voči neznámemu páchatelovi v trestnom konaní ako uplatnenie nároku voči osobe žalovaného s následkami podľa § 402 a nasl. Obch. zák., t.j. s následkom prerušenia plynutia premlčacej doby voči žalovanému. Nesprávne právne posúdenie súdu prvej inštancie videl aj v tom, že súd nesprávne aplikoval zák. č. 81/1966 Zb. v znení zák. č. 535/2003 Z.z. o periodickej tlači a ostatných hromadných informačných prostriedkoch (Tlačový zákon) a to tak, že:

a) ustanovenia o registračnej povinnosti podľa § 5 a § 7 Tlačového zákona vyhodnotil súd vo vzťahu k žalobcovi tak, že žalobca nie je povinný pre vydávanie tlače registrovať sa u MK SR, čo je v priamom rozpore s ust. § 5 a § 7 Tlačového zákona platnými a účinnými v rozhodnom čase (20.10.2005 - 10.8.2007);

b) nesprávne aplikoval čl. 26 ods. 2 Ústavy SR, keď stotožnil ústavný zákaz povoľovania vydávania tlače s registračnou povinnosťou žalobcu;

c) súd prvého stupňa aplikoval § 13 ods. 1 zák. č. 167/2008 Z.z., ktorý však nadobudol účinnosť až 1.6.2008 a v rozhodnom čase nebol platný a účinný, navyše aj spôsob aplikácie § 13 ods. 1 zák. č. 167/2008 Z.z. je nesprávny, pretože súd prvej inštancie vyvodzuje z materiálnej právnej kontinuity vydávania tlače právny záver, že vydávanie tlače nie je podmienené registráciou;

d) oprávnenie vydávať tlač odvodzuje zo Zmluvy o prevode podniku uzatvorenej podľa § 476 Obch. zák. zo dňa 20.10.2005.

92. Nesprávne právne posúdenie podľa § 205 ods. 2 písm. f) OSP súdu prvej inštancie je v tom, že súd nesprávne aplikoval ust. § 476 a nasl. Obch. zák. týkajúce sa predaja podniku, keď dospel k záveru, že predmetom zmluvného prevodu je aj verejnoprávne oprávnenie vydávať periodickú tlač, ktoré však vzniká konkrétnemu subjektu až splnením registračnej povinnosti podľa § 5 a § 7 Tlačového zákona a viaže sa na osobu, ktorá splní registračnú povinnosť.

93. Poukázal na skutočnosť, že súd prvej inštancie nesprávne skutkovo zistil, že žalobca si uplatnil podľa Zápisnice o výsluchu poškodeného Ing. Melichárka zo dňa 28.7.2010 nárok podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku voči konkrétnej osobe žalovaného; uvedené skutkové zistenie súdu je nesprávnym zistením skutkového stavu, keďže je v rozpore s obsahom dokazovanej listiny. Uviedol tiež, že nesprávne skutkové zistenie súdu je v tom, že súdu považuje nárok uplatnený žalobcom v adhéznom konaní podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku za uplatnený riadne a včas, pričom Trestný poriadok vyžaduje okrem uvedenia dôvodov a výšky škody aj určenie konkrétnej osoby, ktorá mala škodu spôsobiť - čo žalobca ako poškodený neurobil. Poukázal pritom na dôkaz a to Zápisnicu o výsluchu poškodeného G.. P. zo dňa 28.7.2010 ČVS:ORP-861/OEK-B2-2010.

94. Nesprávne právne posúdenie podľa § 205 ods. 2 písm. f) OSP súdu prvej inštancie je aj v tom, že na základe predmetnej zápisnice dospel k záveru, že došlo k prerušeniu plynutia premlčacej doby podľa § 402 Obch. zák. voči osobe žalovaného. Súd nesprávne zistil skutočnosť prerušenia plynutia premlčacej

doby a napriek vznesenej námietke premlčania žalovaným, priznal žalobcovi žalovanú sumu v rozpore s ust. § 388 ods. 2 Obch. zák.

95. Taktiež nesprávne skutkovo zistil, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k prevodu oprávnenia vydávať tlač v zmysle § 5 Tlačového zákona napriek tomu, že samotná Zmluva o predaji podniku v rámci definície predmetu prevodu uvedené právo na vydávanie tlače neuvádza. Ak by žalovaný pripustil, že vydávanie tlače podľa § 5 Tlačového zákona je prípustným predmetom prevodu v rámci zmluvnej dispozície strán, Zmluva takýto prejav vôle zmluvných strán neobsahuje, a teda súd v dokazovaní nesprávne zistil, že predmetom Zmluvy o predaji podniku bol aj prevod oprávnenia vydávať tlač. Zároveň absentuje vyhodnotenie dôkazných prostriedkov vo vzájomnej súvislosti, keďže súd prvej inštancie nevyhodnotil ďalšie listinné dôkazy, vo vzájomnej súvislosti so Zmluvou o predaji podniku.

96. Pokiaľ ide o zistenie škody a začiatok plynutia premlčacej doby mal za to, že žalobca musel vedieť o reálnom stave výnosov z inzercie, ako aj o reálnom stave rozsahu tlače a nákladoch s tým spojených. Mandátna zmluva predpokladá v čl. VI odsúhlasenie zisku spoločníkom G.. P.. Žalobca preto v čase vyplácania podielu na zisku žalovanému ako mandatárovi vedel o reálnych nákladoch, ako aj o reálnych výnosoch. Nie je preto správnym skutkovým zistením, že sa žalobca dozvedel o škode až dňa 9.8.2007, a nie je správnym skutkovým zistením, že začiatok plynutia premlčacej doby je deň 9.8.2007. V skutočnosti je týmto dňom deň kedy dochádzalo k mesačnému zúčtovaniu podielu na zisku medzi žalobcom a žalovaným na základe Mandátnej zmluvy. Poukázal na § 398 Obch. zák. podľa ktorého plynie premlčacia doba žalobcovi odo dňa, keď sa mohol dozvedieť o vzniku škody, to je v čase mesačného zúčtovania a vyplácania podielu na zisku v zmysle Mandátnej zmluvy. Preto premlčacia doba začala plynúť omnoho skôr, a to v čase keď jednotlivé sa pohľadávky uplatnené v žalobcom návrhu stali splatnými. Na tieto sa vzťahuje premlčanie, tak ako si žalovaný uplatnil v rámci konania. Skutkové zistenie súdu prvej inštancie, podľa ktorého sa dozvedel žalobca o spôsobenej škode až dňa 9.8.2007, je nesprávnym skutkovým zistením.

97. Súd prvej inštancie nevzal v úvahu a nevyhodnotil správne dôkazný prostriedok uvádzaný žalovaným, že žalobca nebol oprávnený vydávať tlač podľa § 7 Tlačového zákona, pretože žalobca nebol registrovaný podľa § 5 Tlačového zákona. Žalobcovi preto nemohla vzniknúť škoda z podnikania na ktoré nebol oprávnený. Súd zároveň nevyhodnotil absolútnu neplatnosť Mandátnej zmluvy podľa § 39 Obč. zák., na čo mal prihliadať ex-offo, keďže žalobca ako Mandant nebol oprávnený vydávať tlač, preto zmluva, ktorou legálnu povinnosť registrácie podľa § 5 a § 7 obchádza je v rozpore s § 39 Obč. zák. Nesprávne právne posúdenie je aj v tom, že vznik škody subsumuje pod § 570 Obch. zák., pričom pohľadávka uplatňovaná žalobcom nie je vec v zmysle § 118 Obč. zák., preto nemôže byť predmetné ust. aplikovateľné na predmetnú skutkovú podstatu. Ak žalovaný vystavoval faktúry inzerentom bez zmluvy uzatvorenej v mene žalobcu ako mandanta, potom plnenie inzerentov v prospech účtu žalovaného ako mandátara predstavuje nárok týchto inzerentov na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému, avšak nie nárok žalobcu voči žalovanému z titulu ušlého zisku alebo škody.

98. Súd nesprávne postupoval v procese dokazovania, keď fakticky vyhodnotil zdržanie sa vyjadrenia žalovaného k niektorým tvrdeniam žalobcu za prejav súhlasu žalovaného, čo je v rozpore so spoľahlivým zistením skutkového stavu, keďže žalovaný nemá povinnosť vyjadrovať sa ku všetkými tvrdeniam žalobcu alebo ich spochybňovať, to však ešte neznamená, že sú preukázané alebo, že dôkazné prostriedky použité v ich súvislosti sú zákonné.

99. Pokiaľ ide o dôvody podania odvolania podľa § 205 ods. 2 písm. b) OSP zdôraznil, že súd v konaní vykonal žalobcom nezákonne získaný dôkazný prostriedok č. 9,10, čím premietol nezákonný dôkazný prostriedok do skutkového stavu veci a tým aj do rozhodnutia. Súd prvej inštancie tým zaťažil konanie vadou podľa § 205 ods. 2 písm. b) OSP. Súd nesprávne zistil skutkový stav aj keď ide o predloženie listiny (dôkazný prostriedok č. 9,10) vyhodnotil ako faktúry a výpis z bankového účtu žalovaného, pretože sa nejedná o originálne dokumenty ale o listiny, ktoré majú iba znaky faktúr. Súd nevyhodnotil dôkazné prostriedky vo vzájomnej súvislosti podľa § 132 OSP.

100. Pokiaľ ide o zákonnosť dôkazných prostriedkov namietal nezákonnosť dôkazných prostriedkov predložených žalobcom a vykonaných súdom prvej inštancie. Konanie na prvom stupni trpí vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie v tom, že dôkazné prostriedky z ískal žalobca nezákonne, keďže sa preukázalo, že ich protiprávne dočasne odcudzil a následne použil na účely trestného

konania. Takto získaný nezákonný dôkazný prostriedok vyhodnotil súd prvej inštancie ako prípustný, čím zaťažil dokazovanie vadou a premietol nezákonné dôkazné prostriedky do svojho rozhodnutia. Uvedený postup súdu prvej inštancie považuje za rozporný so zásadou zákonnosti. Dôkazné prostriedky získané orgánom činným v trestnom konaní nezakladajú fikciu legálnosti v civilnom konaní. Súd ich nezískal z trestného spisu ale ich pripustil ako dôkazný prostriedok získaný protiprávne žalobcom. Vzhľadom k tomu, že dňa 10.8.2007 došlo k protiprávnemu zmocneniu sa veci žalovaného, vrátane účtovnej dokumentácie, nosičov údajov a počítačov, súd žalobcom navrhované dôkazné prostriedky č. 9-17 v rámci podania zo dňa 14.12.2014 nezákonné, keďže boli získané v rozpore so zákonom a sú nespôsobilé na preukázanie žalobcom tvrdených skutočností.

101. V tejto súvislosti poukázal na judikát NS ČR č. 21 Cdo 1009-98.

102. Pokiaľ ide o vydávanie tlače súd prvej inštancie poukázal na ústavné právo žalobcu a ústavný zákaz povoľovania tlače podľa čl. 26 ods. 2 Ústavy SR. Žalovaný nespochybňuje ústavné právo žalobcu vydávať tlač, a zákaz podľa čl. 26 ods. 2 Ústavy SR, ale namieta nesplnenie podmienky žalobcom podľa § 5 a § 7 zák. č. 81/1966 Zb. o periodickej tlači. Súd prvej inštancie si utvoril záver o ústavne neprípustnom povoľovaní tlače, pričom neposúdil povinnosť žalobcu registrovať sa podľa § 5 a § 7 Tlačového zákona.

103. Poukázal na § 5 zák. č. 81/1966 Zb. podľa ktorého oprávnenie vydávať tlač vzniká registráciou.

104. Poukázal tiež na to, že v § 7 ods. 1 sa uvádza, že s vydávaním periodickej tlače sa môže začať až po registrácii. A preto žalobcovi nemohla vzniknúť z konania žalovaného škoda. Súd prvej inštancie argumentuje prechodnými ust. § 13 ods. 1 prvá veta zák. č. 167/2008 Z.z. podľa ktorého periodická tlač registrovaná podľa doterajších predpisov sa považuje za periodickú tlač evidovanú podľa tohto zákona. Vydavateľ periodickej tlače registrovanej podľa doterajších predpisov je povinný doplniť chýbajúce údaje podľa § 11 ods. 4 do 31. októbra 2008. Z uvedeného textu prvej vety § 13 ods. 1 zák. č. 167/2008 Z.z. vyvodzuje súd prvej inštancie nesprávny právny záver pri výklade zák. č. 81/1966 Zb. ústavne konformným spôsobom nemožno za žiadnych okolností dospieť k záveru, že právo vydávať tlač je viazané na povolenie.

105. Súd stotožňuje ústavný zákaz povoľovacieho konania pre vydávania tlače podľa čl. 26 ods. 2 Ústavy SR s registračnou povinnosťou podľa § 5 a § 7 Tlačového zákona, čo je nesprávnym právnym posúdením podľa § 205 ods. 2 písm. f) OSP. Normatívny obsah § 5 a § 7 Tlačového zákona nie je objektívne potrebné interpretovať prostredníctvom ustanovenia čl. 26 ods. 2 Ústavy SR, keďže registračná povinnosť nie je v rozpore s čl. 26 ods. 2 Ústavy SR a obsah predmetných ustanovení je jasne daný. Rozdiel medzi povoľovacím konaním a registráciou je v tom, že povoľovacie konanie predpokladá posudzovanie osobitnej spôsobilosti osoby pre vydávanie tlače zo strany administratívneho orgánu, zatiaľ čo registrácia nevyžaduje žiadnu osobitnú spôsobilosť osoby, ktorá sa registruje a ani nepredpokladá posudzovanie osoby administratívnym orgánom.

106. Súd prvej inštancie argumentuje ust. § 11 ods. 13 a § 13 ods. 1 zák. č. 167/2008 Z.z. s čím nemožno súhlasiť, pretože predmetná právna úprava zák. č. 167/2008 Z.z. je koncepčne postavená na iných princípoch, a to na princípe evidencie periodika, a Tlačový zákon na princípe registrácie osoby vydavateľa.

107. Pokiaľ ide o predaj podniku súd prvej inštancie dospel k záveru, že zmluvou o predaji podniku, uzatvorenou medzi žalobcom a žalovaným dňa 20.10.2005, došlo k prevodu práva vydávať periodickú tlač. Oprávnenie vydávať periodickú tlač vzniká registráciou a z ust. § 7 vyplýva, že s vydávaním periodickej tlače sa môže začať až po registrácii. Registrácia sa vzťahuje v zmysle Tlačového zákona na osobu vydavateľa, nie na vydávaný titul, ako priamo vyplýva z ust. § 4 prvá veta Tlačového zákona.

108. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovi nemohla vzniknúť škoda z konania žalovaného, pretože žalobca nikdy nebol oprávnený na vydávanie inzertných novín, v ktorých sa reklama inzerovala.

109. Pokiaľ ide o premlčanie, zo zápisnice o výsluchu poškodeného je evidentné, že tento si uplatnil nárok na náhradu škody voči „neznámemu páchatelovi“, konštatovanie súdu, že nárok si žalobca uplatnil voči žalovanému nemá oporu v predloženom dôkaznom prostriedku, naopak dôkazný prostriedok

jednoznačne preukazuje, že žalobca si neuplatnil nárok voči konkrétnej osobe žalovaného. Z takto nesprávne zisteného skutkového stavu súd vyvodzuje záver o prerušení plynutia premlčacej doby podľa § 402 Obch. zák., čo považuje za nesprávne skutkové zistenie súdu prvej inštancie podľa § 205 ods. 2 písm. d) OSP bez opory vo vykonanom dokazovaní.

110. V tejto súvislosti poukázal na zápisnicu zo dňa 28.7.2010 o výsluchu G.. H. P. ako svedka v trestnom konaní. Z textu zápisnice je zjavné, že G.. P. uplatňuje nárok na náhradu škody voči neznámemu páchatelovi, preto považuje konštatovanie súdu, že žalobca si uplatnil nárok voči žalovanému za nesprávne skutkové zistenie odporujúce predloženému dôkaznému prostriedku č. 25.

111. Mal za to, že súd nesprávne právne posúdil uplatnený nárok podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku a dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keďže tým, že trestný súd odkázal vec na civilné konanie bolo potrebné v civilnom konaní nanovo zistiť, či spôsob uplatnenia nároku žalobcom z 28.7.2010 spĺňa všeobecné náležitosti právneho úkonu, napr. pokiaľ ide o určitosť podľa § 37 Obč. zák.

112. Ak by bol žalobca presvedčený, že oprávnenie vydávať tlač bolo prevedené uzatvorením zmluvy, potom by sám žalobca podal návrh na zmenu údajov v prihláške podľa § 7 ods. 4 Tlačového zákona, čím by si zabezpečil zápis v registri MK SR.

113. Žalovaný zastáva názor, že správne posúdenie právneho stavu implikuje záver, že žalobca nebol oprávnený vydávať tlač, keďže nespĺnil zákonnú podmienku registrácie podľa § 5 a § 7 a keďže nebol oprávnený na vydávanie tlače, nemohla vzniknúť škoda a úšlý zisk z konania žalovaného.

114. Pokiaľ ide o započítanie pohľadávok, dôvodom pre podanie odvolania je, že súd sa nevysporiadal s námietkou započítania pohľadávok žalovaného voči žalobou uplatneným pohľadávkam žalobcu, ktoré si v konaní žalovaný uplatnil podľa § 580 Obč. zák. v spojení s § 358 a nasl. Obch. zák. v spojení s § 41 a nasl. a § 98 OSP. Žalovaný si takto v konaní uplatnil právo na započítanie vlastných pohľadávok určených, čo do dôvodu a výšky v podaní zo dňa 9.2.2015 a v podaní z 15.10.2015 v sume 156.722,20 eur voči pohľadávke žalobcu, tak ako bola uvedená v žalobe, a to do výšky súdom zistenej sumy uplatnených nepremičaných pohľadávok žalobcu voči žalovanému.

115. Z uvedených dôvodov žiadal aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

116. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Poukázal na skutočnosť, že v prejednávanej veci žalovaný ako vydavateľ 4 periodík: Bratislavské reality, Západoslovenské reality, Stredoslovenské reality a Východoslovenské reality uzavrel so žalobcom dňa 20.10.2005 Zmluvu o predaji podniku, na základe ktorej žalovaný ako predávajúci previedol na žalobcu ako kupujúceho podnik - fyzickej osoby podnikateľa T. L. - Bratislavské reality, miesto podnikania: Topoľčianska 21, 851 01 Bratislava, IČO: 41 536 070. Žalovaný do uzavretia zmluvy o prevode podniku, prostredníctvom svojho podniku zabezpečoval vydávanie vyššie označených periodík. Jednou z podnikateľských činností v zmysle živnosti žalovaného bola práve vydavateľská činnosť v rozsahu voľnej živnosti. V zmysle podmienok zmluvy o predaji podniku a právnej úpravy vyplývajúcej z ust. § 479 Obch. zák. teda žalovaný previedol na žalobcu svoj podnik a to v rozsahu zákonnej definície podniku podľa ust. § 5 Obch. zák. Z uvedených skutočností je zrejmé, že žalovaný na žalobcu okrem iných zložiek svojho podniku previedol aj všetky príslušné oprávnenia na vydávanie vyššie označených periodík. Uvedená skutočnosť nebol medzi žalovaným a žalobcom nikdy sporná.

117. Žalovaný v čase od uzavretia zmluvy o predaji podniku a ani počas obdobia od uzavretia zmluvy o prevode podniku a to až do odvolania žalovaného z pozície konateľa žalobcu, nikdy nenamietal a žiadnym spôsobom nerozporoval pozíciu žalobcu ako vydavateľa periodík. Žalovaný potom čo previedol svoj podnik na žalobcu akceptoval zmenu svojej pozície v tom, že prestal byť vydavateľom periodík, prestal znášať náklady na vydávanie a distribúciu periodík a následne už pôsobil v pozícii konateľa spoločnosti žalobcu a riaditeľa vydavateľa periodík, pričom jeho úlohou bolo práve zabezpečovanie procesu vydávania periodík.

118. V konaní pred súdom prvej inštancie bolo jednoznačne preukázané, že žalovaný:
- minimálne v období od 20.10.2005 do 5.10.2006 vystavoval v prospech svojej živnosti faktúry koncovým zákazníkom žalobcu za uverejňovanie inzercie v uvádzaných časopisoch a zaplatené platby

na faktúry si ponechával vo svoj prospech, a to napriek tomu, že takéto platby mali byť jednoznačne poukazované na žalobcu ako vydavateľa periodík, pričom žalovaný mal vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti vedieť, že vydavateľom periodík je žalobca. Žalovaný týmto spôsobil žalobcovi škodu vo výške 47.892,35 eur.

- napriek tomu, že od 20.10.2005 už nebol vydavateľom periodík v období od 21.10.2005 do 9.8.2007 vystavoval spoločnostiam Mediapress Bratislava, s.r.o., D.A.CZVEDLER, s.r.o., a Mediaprint-Kapa Pressegrasso, a.s., faktúry za distribúciu tlačovín, ktoré vydával na vlastné náklady žalobca. Žalovaný takýmto konaním spôsobil žalobcovi škodu vo výške 9.122,50 eur.

- si na náklady žalobcu financoval svoju vlastnú podnikateľskú činnosť, nakoľko žalovaný si nechával tlačiť u dodávateľa - spoločnosti Petit Press a.s. na náklady žalobcu časopisecké tituly: Riešime SUDOKU, Najlepšia gazdinka, Ftip.sk. Zároveň si žalovaný na náklady žalobcu nechal tlačiť v spoločnosti NE3X, v.o.s. humorné obrázky a fotografie pre svoje periodikum Ftip.sk. Uvedeným konaním spôsobil žalobcovi škodu vo výške 12.757,24 eur.

119. Žalovaný žiadnym spôsobom nespochybňoval, že žalobca bol vydavateľom periodík a nebránil sa ani existenciou žiadnych dohôd so žalobcom, ktoré by ho oprávňovali fakturovať si vo svoj prospech výsledky podnikateľskej činnosti žalobcu a využívať finančné prostriedky žalobcu na svoje vlastné podnikanie. Následne v štádiu trestného konania, sa žalovaný začal brániť tým, že medzi žalobcom a žalovaným mali byť uzavreté dohody, žalovaný sa taktiež bránil tým, že práve on vynakladal náklady za žalobcu pri vydávaní periodík a teda on si podľa svojich slov svojou činnosťou len započítaval náklady, ktoré vynakladal. V konaní pred súdom prvej inštancie sa žalovaný opätovne bránil existenciou dohôd a skutočnosťou, že práve on vynakladal všetky náklady na zabezpečovanie vydávania periodík, pričom uviedol, že celkovo vynaložil na vydávanie periodík náklady vo výške 3.307.841,91 Sk. V trestnom konaní žalovaný predložil svoje údajné náklady len vo výške 542.274,20 Sk. V priebehu konania pred súdom prvej inštancie, však žalobca jednoznačne preukázal, že bol to práve žalobca, kto vynakladal náklady na vydávanie tlače a na druhej strane sa nepreukázala žiadna existencia dohôd medzi žalobcom a žalovaným.

120. Žalobca má za to, že žalovaný kumulovaním odvolacích dôvodov sa snaží súd uviesť od podstaty prípadu, ktorou je fakt, že žalovaný vedome, úmyselne a dlhodobo od počiatku existencie záväzkových vzťahov so žalobcom porušoval uzavreté zmluvy a zákony, pričom žalobcovi žalovaný svojím konaním spôsobil značné škody.

121. Žalovaný uvádza, že žalobca sa nikdy nestal vydavateľom periodík, pričom z uvedeného záveru vyvodzuje, že žalobcovi nemohla vzniknúť škoda, nakoľko nebol vydavateľom periodík. Tento záver žalovaného je nesprávny. Žalovaný svoj záver o tom, že žalobca sa nestal vydavateľom periodík vyvodzuje zo skutočností, že žalobca sa neregistroval na vydávanie tlače postupom podľa ust. § 5 Tlačového zákona. Žalovaný uvádza, že podľa zák. č. 81/1966 Zb. mohlo oprávnenie vydávať tlač vzniknúť len registráciou podľa ust. § 5 s účinkami podľa § 7 Tlačového zákona. Žalovaný ďalej uvádza, že podľa zák. č. 81/1966 Zb. sa registrácia vykonávala vo vzťahu k vydavateľovi a nie vo vzťahu k periodiku a z tohto dôvodu vyvodil, že oprávnenie vydávať tlač nemohlo byť ako verejnoprávne oprávnenie predmetom prevodu podľa zmluvy o predaji podniku.

122. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že v prvom rade je nesprávny záver žalovaného v tom zmysle, že by sa oprávnenie vydávať tlač vzťahovalo výlučne k osobe a nie k periodiku. Žalovaný tento záver opiera o ust. § 4 Tlačového zákona podľa ktorého periodickú tlač môžu vydávať československé právnické osoby, ako aj československí štátni občania, ktorí dosiahli vek 18 rokov. Podľa názoru žalobcu z daného ustanovenia nevyplýva záver tvrdený žalovaným, nakoľko predmetné ust. určuje len to, ktoré subjekty sú oprávnené na vydávanie tlače. Naopak, žalobca má za to, že registrácia podľa zák. č. 81/1966 Zb. sa vôbec nevzťahuje na osobu vydavateľa, ale vzťahuje sa práve k periodiku. Uvedený záver vyplýva z viacerých ust. zák. č. 81/1966 Zb. a čl. 26 ods. 2 Ústavy SR:

1. sám zákon č. 81/1966 Zb. prostredníctvom § 5 ods. 2 výslovne uvádza, že register periodickej tlače je verejný zoznam. Sám zákon teda označuje, že v registri sa eviduje v prvom rade periodická tlač a nie osoba vydavateľa ako tvrdí žalovaný. V predmetnom ust. sa ďalej uvádza, že registráciu periodickej tlače vykoná Ministerstvo kultúry - opätovne sa uvádza registrácia tlače a nie registrácia vydavateľa.

2. v ust. § 6 sa opätovne spomína prihláška na registráciu periodickej tlače a nie prihláška na registráciu vydavateľa tlače.

3. z čl. 26 ods. 2 Ústavy jednoznačne vyplýva, že vydávanie tlače nemôže podliehať povoľovaciemu konaniu. Vzhľadom k tomu, že vydavateľom by mohol byť ktokoľvek bez toho aby musel spĺňať osobitné podmienky je zrejme, že registrácia sa netýkala vydavateľa, ale týkala sa práve periodika.

123. Žalobca považuje za správny ten záver súdu prvej inštancie, kde súd uviedol, že oprávnenie vydávať tlač bolo možné na žalobcu previesť zmluvou o predaji podniku. Žalovaný tento záver spochybňuje, avšak podľa názoru žalobcu právny záver žalovaného sú v rozpore s platnou právnou úpravou, ktorá platila v čase vykonania prevodu podniku. Žalovaný svoj záver zdôvodňuje, že vydavateľom môže byť jedine osoba registrovaná podľa § 5 ods. 1 Tlačového zákona, nakoľko podľa názoru žalovaného sa registrácia vzťahuje k osobe vydavateľa a nie k periodiku.

124. Žalobca má za to, že vydateľské oprávnenie bolo spôsobilým predmetom prevodu v rámci zmluvy o predaji podniku. Žiaden zákon takýto spôsob nadobudnutia vydateľských práv nezakazuje a ani nevylučuje. Takýto prevod akceptoval aj samotný zákonodarcia prostredníctvom dôvodovej správy k zákonu 167/2008 Z.z., pričom navrhovanou zákonnou úpravou riešil práve určité nedostatky právnej úpravy vyplývajúcej zo zákona 81/1966 Zb. pre prípady ak boli vydateľské práva prevedené inou zmluvou ako zmluvou o predaji podniku. Takýto postup akceptovala aj právna prax, nakoľko vydateľské práva k viacerým významným mienkotvorným denníkom boli počas platnosti právnej úpravy zákona 81/1966 Zb. prevedené práve na základe súkromnoprávných zmlúv.

125. Taktiež nie je správny záver, že by oprávnenie vydávať tlač bolo právo, ktoré má verejnoprávnu povahu. Aj sám zákon § 479 Obch. zák. pripúšťa prevod takýto práv zmluvou o predaji podniku.

126. Z vyššie uvedených skutočností je teda zrejme, že vydateľské oprávnenie bolo možné nadobudnúť aj iným spôsobom než registráciou podľa ust. § 5 s účinkami podľa § 7 ods. 1 Tlačového zákona. Z ust. § 6 citovaného zákona vyplýva, že jednou z náležitostí prihlášky je aj označenie vydavateľa. Z predmetných ustanovení je zrejme, že v prípade ak došlo k zmene vydavateľa prevodom vydateľských práv, tak tieto práva boli prevedené už účinnosťou zmluvy o predaji podniku a teda žalobca nebol povinný sa registrovať postupom podľa ust. § 5 ale bolo potrebné postupovať podľa ust. § 7 ods. 4 Tlačového zákona. Je zrejme, že zmeny týkajúce sa periodickej tlače, ktorá už bola raz zaregistrovaná postupom podľa § 5 sa nezabezpečovala tým, že by si nový vydavateľ postupom podľa § 5 vydávanie totožného periodika, ktoré už bolo raz zaregistrované ale zmena vydavateľa nastala v takomto prípade účinnosťou prevodu práv, pričom zápis zmeny údajov podľa § 7 ods. 4 Tlačového zákona už mal len evidenčné účinky a to práve z toho dôvodu, že Ministerstvo kultúry SR nerozhodovalo a ani nebolo oprávnené rozhodovať o samotnej zmene oprávnenia vydávať už raz zaregistrované periodikum a ani neposudzovalo a nemohlo posudzovať či nový vydavateľ spĺňa nejaké osobitné podmienky.

127. Žalobca poukázal na to, že právnou úpravou vydávania tlače treba posudzovať aj podľa príslušných medzinárodných zmlúv o základných ľudských právach a slobodách, ktoré majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Takouto medzinárodnou zmluvou je aj Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov č. 3,5 a 8, dojednaný v Ríme 4. novembra 1950. Z čl. 10 ods. 1 Dohovoru vyplýva, že každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam. Aj zo znenia Dohovoru je zrejme, že tento neakceptuje žiaden zásah či už vo forme povoľovacieho konania alebo registračného alebo obdobného zásahu štátu pri práve vydávať tlač. Takéto zásahy akceptuje len v súvislosti s rozhlasovými, televíznymi a filmovými spoločnosťami. Je teda zrejme, že aj podľa Dohovoru môže mať akákoľvek prípadná registrácia alebo iná obdobná procedúra pri vydávaní tlače len evidenčný charakter bez vplyvu na oprávnenie vydávať tlač.

128. Ak by aj platil záver naznačovaný žalovaným o tom, že žalobca sa nestal vydavateľom periodík, z dôvodu konštitutívnosti zápisov do registra periodickej tlače tak podľa názoru žalobcu by bol žalovaný naďalej zodpovedný za spôsobenie škody žalobcovi. Uvedené vyplýva z toho, že pri predpoklade konštitutívnosti zápisov po tom ako žalobca a žalovaný uzavreli zmluvu o prevode podniku, prostredníctvom ktorej previedli vydateľské oprávnenia na žalobcu, žalovaný ako vydavateľ bol povinný oznámiť orgánu, ktorý vykonal registráciu, každú zmenu v údajoch obsiahnutých v prihláške - t.j. zmenu vydavateľa. Žalovaný si bol tejto skutočnosti vedomý a napriek tomu úmyselne preregistroval

vydavateľa nevykonal. Žalobca dokonca žalovaného o preregistráciu žiadal a žalovaný na otázku žalobcu či vykonal preregistráciu na Ministerstve kultúry SR úmyselne žalobcu uviedol do omylu, že tak vykonal.

129. Uviedol, že bolo by v rozpore s princípmi na ktorých je právny štát postavený, poskytovať právnu ochranu takému konaniu, ktoré je nekalé, účelové a celkom evidentne vypočítavé od samotného počiatku. Žalovaný takto konal vedome, úmyselne uviedol žalobcu do omylu ohľadne registrácie a následne zo skutočnosti nevykonania registrácie vyvodzuje svoje postavenie vydavateľa periodík a bráni sa tým voči vyvodu zodpovednosti za škodu, ktorú takýmto konaním žalobcovi spôsobil. Je neprípustné, aby sa žalovaný dožadoval právnej ochrany súdom z dôvodu vlastného porušenia právnych povinností.

130. Žalovaný namieta, že súd nesprávne vyhodnotil uplatnenie nároku na náhradu škody zo strany žalobcu voči žalovanému. Žalovaný tvrdí, že žalobca neuplatnil škodu v trestnom konaní voči konkrétnej osobe - t.j. voči žalovanému. Túto skutočnosť však podľa názoru žalobcu žalovaný neprípustne formalisticky vyvodzuje z jednej vety 3-stranovej zápisnice zo dňa 28.7.2010, ktorú žalovaný opäť formalisticky a účelovo vytrhol z celkového kontextu zápisnice.

131. Z ust. § 46 ods. 3 Trestného poriadku vyplýva, že poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, je totiž oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu; návrh musí poškodený uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje.

132. Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplývajú podmienky uplatnenia nároku na náhradu škody v adhéznom konaní. Základnou podmienkou, aby si poškodený mohol vôbec uplatniť nárok na náhradu škody v adhéznom konaní je, že mu trestným činom obvineného bola spôsobená škoda. Ďalšími podmienkami sú včasnosť uplatnenia nároku a určitosť návrhu - z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje.

133. V trestnej veci, ktorá bola vedená voči žalovanému bolo dňa 14.6.2010 pod ČVS:ORP-861/OEK-B2-2010 zo strany OR PZ Bratislava II vydané uznesenie podľa ust. § 206 ods. 1 Trestného poriadku o vznesení obvinenia voči T. L. vo veci zločinu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 a 3 Trestného zákona. Z uvedeného je zrejmé, že počnúc dňom 14.6.2010 nebolo trestné stíhanie vedené vo veci, ale už bolo vedené voči konkrétnej obvinenej osobe t.j. voči žalovanému.

134. Následne žalobca z dôvodu, že skutkom práve konkrétneho obvineného mu bola spôsobená škoda, uplatnil túto škodu v trestnom konaní, pričom uvedené skutočnosti jednoznačne vyplývajú zo zápisnice zo dňa 28.7.2010. Z uvedenej zápisnice je zrejmé, že žalobca jednoznačne a dostatočne určitým spôsobom špecifikoval, že práve konkrétny obvinený T. L. mu spôsobil škodu, ktorú si žalobca uplatňoval v trestnom konaní. Žalobca má za to, že pre potreby posúdenia uplatnenia škody v trestnom konaní je potrebné prihliadať na obsah celej zápisnice a nie len z jedného izolovaného odseku zápisnice, ktorý si účelovo vybral žalovaný, pričom žalovaný izolovaným výkladom jedného jediného odseku zápisnice formalisticky vyvodil záver, že žalobca si neuplatnil nárok na náhradu škody voči nemu ako obvinenému, ale že si uplatnil nárok voči údajnému neznámemu páchatelovi. Súd prvej inštancie konal správne, keď takýto formalizmus nepripustil.

135. Žalovaný taktiež tvrdil, že žalobca sa mohol o škode dozvedieť v okamihu vzniku škody. Je zrejmé, že dôkazné bremeno ohľadne námietky premlčania zaťažuje toho, kto námietku premlčania vzniesol a kto z nej vyvodzuje pre seba prospech. Súd prvej inštancie správne podotkol, že žalovaný svoje tvrdenie nepreukázal žiadnymi dôkaznými prostriedkami.

136. Žalobca má za to, že v tomto ohľade bola námietka premlčania opätovne len umelo vykonštruovaná žalovaným z dôvodu jeho zodpovednosti za spôsobenú škodu. Žalobca má za to, že žalovaný chcel opätovne využiť skutočnosť svojho vlastného dlhodobého porušovania povinností v svoj prospech a to práve proti žalobcovi, ktorému svojim konaním spôsobil značnú škodu. Tvrdenie žalovaného, že takáto povinnosť žalobcovi vyplývala z Mandátnej zmluvy je tiež neopodstatnená. Právne závery žalovaného to tom, že žalobca sa mohol dozvedieť o škode v čase zisťovania zisku pre potreby výpočtu

odmien žalovaného podľa mandátnej zmluvy sú taktiež nesprávne a nelogické, nakoľko žalobca pri zisťovaní parametrov pre určenie odmeny žalovaného vychádzal z výsledkov svojho účtovníctva a nie z účtovníctva žalovaného, ktoré mu nebolo a ani nemohlo byť známe. Žalobca má za to, že súd podmienky ohľadne začatia plynutia premlčacej doby vyhodnotil správne a v súlade s príslušnými ustanoveniami Obch. zák., nakoľko bolo zrejme, že žalobca sa objektívne nemohol dozvedieť o skutočnostiach zakladajúcich vedomosť škody skôr ako pred dňom 9.8.2007.

137. K námietke, že sa súd prvej inštancie nevysporiadal s námietkou započítania žalovaného voči pohľadávkam žalobcu, žalobca uviedol, že súd sa s takouto námietkou žalovaného vysporiadal, nakoľko súd jednoznačne uviedol, že žalovaný v konaní nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by preukázal, že náklady vynaložil v súvislosti s podnikateľskou činnosťou žalovaného.

138. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil a zaviazal žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania.

139. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Opätovne uviedol, že predmetom zmluvy o prevode podniku zo dňa 20.10.2005 neboli oprávnenia na vydávanie tlače. Vydávanie tlače sa viaže na oznámenie vydavateľa správneho orgánu Ministerstvu Kultúry SR podľa zákona č. 81/1966 Zb. a poukázal na ust. § 5 ods. 1 a 2. Poukázal na to, že podľa § 7 ods. 1 s vydávaním periodickej tlače sa môže začať až po registrácii.

140. Žalobca v podaní uvádza, že registrácia podľa zák. č. 81/1966 Zb v znení zák. č. 535/2003 Z.z. sa vzťahuje na periodikum, nie na vydavateľa. Zo znenia ustanovenia § 7 zákona je zrejme, že zákonodarca najprv hovorí o osobe, ktorá podala prihlášku a následne v odseku 4 už hovorí o vydavateľovi. Podstatné pre vydávanie tlače je ust. § 5 podľa ktorého oprávnenie vydávať tlač vzniká registráciou. Periodickú tlač môžu vydávať československé právnické osoby, ako aj československý štátni občania.

141. Práve v štátnom občianstve osoby vydavateľa rozlišuje zákon č. 81/1966 Zb. proces registrácie v prípade občanov Slovenska a proces povoľovania v prípade cudzích štátnych príslušníkov.

142. Podľa znenia § 8 zák. č. 81/1966 Zb. zaniká oprávnenie vydávať tlač, ak sa nezačalo s vydávaním do jedného roka po vykonanej registrácii. Z uvedeného je tiež zrejme, že oprávnenie sa viaže k osobe vydavateľa. Z uvedeného je tiež zrejme, že oprávnenie vydávať tlač podľa zák. č. 81/1966 Zb. vzniká osobe - vydavateľovi na základe registrácie, preto osoba, ktorá sa neregistruje nie je oprávnená tlač vydávať.

143. Povinnosť oznamovať zmeny údajov sa týka osoby vydavateľa u ktorého zmeny nastali. Vydavateľom sa má na mysli osoba, ktorá sa podľa § 5 registrovala, teda ak by nastali zmeny v údajoch žalovaného ako vydavateľa, nahlasoval by ich MK SR, napr. zmena názvu periodika by sa podľa predmetného ustanovenia najprv nahlásila MK SR a následne, v súlade s druhou vetou štvrtého odseku, by mohlo dôjsť k vykonaniu zmeny. Obdobne ako pri registrácii, aj pri ohlasovaní zmien bolo potrebné podľa zák. č. 81/1966 Zb. najprv tieto ohlásiť a až následne bolo možné podľa zmien konať. Čiže, ak PZN argumentuje zodpovednosťou za spôsobenú škodu v dôsledku neohlásenia zmien na strane 8 vyjadrenia z 8.4.2016, tak najprv bolo potrebné ohlásiť zmenu vydavateľa a až následne mohla byť uzatvorená zmluva o predaji podniku, nie naopak.

144. Žalobca argumentuje s medzinárodnými zmluvami. Zákon č. 81/1966 Zb. pre vydávanie tlače vyžaduje splnenie podmienky - registrácie. Nedáva MK SR kompetenciu schvaľovať alebo povoľovať vydávanie tlače. Nejde preto o konflikt s Ústavou SR.

145. Pokiaľ ide o spôsobenú škodu z hľadiska preukázania vzniku škody nebola táto nikdy relevantne preukázaná. Selektívny výber fotokópií kvázy-faktúr, bez podpisu žalovaného ako vystaviteľa, nie je relevantný dôkazný prostriedok. Fotokópie dokumentov, ktoré majú znaky faktúr nie sú dôkazom o spôsobenej škode a nie sú dôkazom existencie skutočných faktúr. Rovnako faktúry žalovaného voči tretím osobám nijako nie sú spôsobením škody žalobcovi. Konateľom v spoločnosti žalobcu bol aj G.. P., ktorý vedel o tom, čo a koľko a kto inzeruje a mohol kedykoľvek uplatňovať nárok z inzercie voči inzerentom.

146. Opakovane poukázal na premlčanie všetkých uplatnených nárokov žalobcu voči žalovanému, bez toho, že by tým uznával akýkoľvek nárok žalobcu na náhradu škody, ušlý zisk a podobne.

147. Opätovne poukázal na nezákonnosť vykonaných dôkazov a v tejto súvislosti na vyčíslenie škody. Celé dokazovanie je zaťažené porušením princípu rovnosti strán pred súdom, keď súd vykoná nezákonne získané dôkazné prostriedky, ktoré sú účelovo jednostranne štylizované a založí na nich rozhodnutie.

148. Opätovne poukázal na judikát NS ČR č. 21 Cdo 1009-98.

149. Opätovne zdôraznil, že z textu zápisnice je zjavné, že Ing. Melichárek uplatňuje nárok na náhradu škody voči neznámemu páchatelovi.

150. Pokiaľ ide o škodu v dôsledku neohlásenia zmien, zdôraznil, že zmena údajov registrácie sa týka vydavateľa. Žalobca nebol vydavateľ v zmysle zák. č. 81/1966 Zb., preto objektívne nie je možné, aby žalovaný vykonal takú zmenu u MK SR, ktorú požadoval žalobca.

151. Poukázal na oslobodzujúci rozsudok, ktorý bol vydaný vo vzťahu k jeho osobe a že vedenie trestného konania slúžilo len ako spôsob nátlaku na vynucovanie plnenia.

152. K stanovisku žalovaného sa vyjadril žalobca. Poukázal na skutočnosť, že žalovaný výslovne dogmatickým spôsobom pri popieraní práva žalobcu vydávať predmetné periodiká neustále opakuje argument, že žalobca sa na vydávanie tlače neregistroval postupom podľa ust. § 5 Tlačového zákona, pričom neustále vychádza z premisy, že registrácia vydávania tlače sa viaže výlučne k osobe vydavateľa nie k registrovanému periodiku. Žalobca v čl. IV podrobne ozrejmil prečo sú právne závery žalovaného nesprávne. Z tlačového zákona je úplne zrejmé, že registráciou sa registruje práve registrované periodikum a nie osoba vydavateľa. Žalobca podrobne vysvetlil dôvody prečo nie je možné takéto porovnanie aplikovať. Má za to, že práve právna úprava živnostenského oprávnenia taktiež vylučuje právny záver žalovaného, že by sa registrácia týkala vydavateľa a nie registrovaného periodika.

153. Z uvedeného je zrejmé taktiež to, že vydavateľské oprávnenie vzťahujúce sa k periodiku je potom spôsobilým predmetom súkromnoprávneho prevodu a ako také mohlo byť, a bolo prevedené zo žalovaného na žalobcu prostredníctvom zmluvy o predaji podniku. Pokiaľ ide o spôsobenú škodu opätovne žalobca poukázal na skutočnosť, že konštatovanie žalovaného nemá z pohľadu nároku žalobcu na náhradu škody žiadnu skutkovú a ani právnu relevanciu. Uvedené konštatovanie však presne zodpovedá naturelu osobnosti žalovaného. Žalovaný, ktorý svojim dlhodobým a úmyselným konaním v rozpore so zákonom spôsobil žalobcovi značnú škodu, vytyka žalobcovi, že tento mohol uplatniť nejaké nároky voči inzerentom. Žalobca v tomto považuje logiku žalovaného za zvrátenú, nakoľko ten naznačuje, že žalobca mal zrejme namiesto podania jednej žaloby voči žalovanému podať niekoľko desiatok žalôb voči svojim vlastným klientom, ktorí zo svojho pohľadu vlastne za inzerciu zaplatili a ktorých jediným previnením bolo, že sa nechali oklamať zo strany žalovaného.

154. Na základe uvedených skutočností žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania.

155. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Opätovne zdôraznil, že keďže zmluva o predaji podniku neobsahuje prevod predmetných periodík zo žalovaného na žalobcu, tak ani podľa uvedenej zmluvy žalobca nenadobudol práva žalovaného ako vydavateľa podľa tlačového zákona, teda nestal sa vydavateľom uvedených periodík. Nebolo možné zmluvne previesť vydavateľské oprávnenia k predmetným periodikám, vzhľadom na registračný princíp tlačového zákona č. 81/1966 Zb. viažuci sa k osobe vydavateľa a konkrétnym periodikám, ktoré si vydavateľ u MK SR registruje. Živnostenské oprávnenie neopravňuje žalobcu na vydávanie konkrétnych periodík, ale umožňuje právnickej osobe všeobecne mať vydávanie tlače ako predmet svojho podnikania. Oprávnenie vydávať tlač vzniká osobe až registráciou. Poukázal na komentár k tlačovému zákonu v ktorom sa uvádza, že podstatnou zmenou oproti zák. č. 81/1966 Zb. je však skutočnosť, že zápis do záznamu už nie je zápisom zakladajúcim oprávnenie vydávať periodickú tlač, ale s prihliadnutím na vyššie citovaný § 11 ods. 3 iba preventívnym zápisom uvádzajúcim úmysel vydávať periodickú tlač. Teda podľa zák. č. 81/1966 Zb. v znení zák.

č. 535/2003 Z.z. bol zápis - registrácia konštitutívnym právnym aktom, s ktorým zákon spája vznik oprávnenia vydávať tlač konkrétnej osobe pre konkrétne periodikum.

156. V tejto súvislosti poukázal aj na komentár k tiskovému zákonu č. 46/2000 Sb. (ČR) a na § 7 podľa ktorého „Na místo dosavadní registrace (bez registrace nebylo možné započít s vydáváním periodického tisku) se zavádí pouze evidence.

157. Dôvodová správa k zákonu č. 167/2008 Z.z. obsahuje iba konštatovanie zmeny registrácie na evidovanie tlače bez podrobnejšieho komentára k tejto principiálnej zmene. Dôvodová správa akceptuje iné otázky, najmä ochranu zdroja, zodpovednosť vydavateľa, právo na odpoveď právo na opravu a pod. Porovnal registračný princíp s evidenčným princípom. Kým zák. č. 81/1966 Zb. v znení zák. č. 535/2003 bol založený na registračnom princípe tak zák. č. 167/2008 Z.z. na evidenčnom princípe t.j. evidoval periodickú tlač zápisom do zoznamu.

158. Mal za to, že oprávnenie vydávať periodickú tlač vzniká registráciou. Oprávnenie vydávať tlač vzniká osobe, ktorá požiadala o registráciu. S vydávaním periodickej tlače podľa § 7 sa môže začať až po registrácii.

159. Opätovne poukázal na nezákonnosť dôkazných prostriedkov žalobcu tak, ako to uviedol v podanom odvolaní a taktiež namieta premlčanie uplatneného nároku tak, ako to bolo uvedené v podanom odvolaní.

160. K tomuto stanovisku zo dňa 30.8.2016 zaujal opätovne stanovisko žalobca. Mal opätovne za to, že žalobca a žalovaný mohli účinne uzavrieť zmluvu o predaji podniku, túto uzavreli a prostredníctvom tejto zmluvy boli vydavateľské práva účinne prevedené zo žalovaného na žalobcu. Uvedenú skutočnosť bez výhrady akceptoval aj žalovaný, tak ako žalobca uviedol v čl. III vyjadrenia k odvolaniu žalovaného. Ak teraz žalovaný tvrdí, že žalobca sa nestal vydavateľom, tak ide len o jeho účelovo vykonštruované tvrdenia založené na umelo vytváraných právnych konštrukciách ohľadne registrácie periodík. Treba jednoznačne prisvedčiť argumentácii súdu prvej inštancie podľa ktorej nemožno ústavne konformným spôsobom dospieť k záveru, že právo vydávať tlač je viazané na povolenie, resp. že vzniká až po registrácii. Zároveň uviedol, že žalovaný zakladá svoju pozíciu vydavateľa na svojom úmyselnom, vedomom a protizákonomnom konaní, ktoré spočívalo v skutočnosti, že nevykonal preregistráciu na MS SR, potom čo boli vydavateľské práva prevedené na žalobcu zmluvou o predaji podniku. Uvedené konanie je v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku a voči dobrým mravom. Žalobca opätovne uvádza, že by bolo v rozpore s princípmi na ktorých je právny štát postavený, poskytovať právnu ochranu takému konaniu, ktoré je nekalé, účelové a celkom evidentne vypočítavé od samotného počiatku.

161. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

162. Krajský súd ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania s poukazom na ust. § 219 ods. 3 CSP podľa ktorého vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiadala, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

Podľa ust. § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa ust. § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

163. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav veci, vykonal v predmetnej veci rozsiahle dokazovanie, vysporiadal sa so všetkými námietkami žalovaného aj žalobcu a z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver.

Podľa ust. § 1 ods. 1 Obch. zák. tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním.

Podľa ust. § 1 ods. 2 Obch. zák. právne vzťahy uvedené v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='513/1991 Zb.%25231'&ucin-k-dni='30.12.9999'> sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

Podľa ust. § 133 ods. 1 Obch. zák. štatutárnym orgánom spoločnosti je jeden alebo viac konateľov. Ak je konateľov viac, je oprávnený konať v mene spoločnosti každý z nich samostatne, ak spoločenská zmluva neurčuje inak.

Podľa ust. § 135a ods. 1 Obch. zák. konatelia sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Najmä sú povinní zaobstarať si a pri rozhodovaní zohľadniť všetky dostupné informácie týkajúce sa predmetu rozhodnutia, zachovávať mlčanlivosť o dôverných informáciách a skutočnostiach, ktorých prezradenie tretím osobám by mohlo spoločnosti spôsobiť škodu alebo ohroziť jej záujmy alebo záujmy jej spoločníkov, a pri výkone svojej pôsobnosti nesmú uprednostňovať svoje záujmy, záujmy len niektorých spoločníkov alebo záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti.

Podľa ust. § 135a ods. 2 Obch. zák. konatelia, ktorí porušili svoje povinnosti pri výkone svojej pôsobnosti, sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť škodu, ktorú tým spoločnosti spôsobili. Najmä sú povinní nahradiť škodu, ktorá spoločnosti vznikla tým, že:

- a) poskytli plnenie spoločníkom v rozpore s týmto zákonom,
- b) nadobudli majetok v rozpore s § 59a <aspi://module='ASPI'&link='513/1991 Zb.%252359a'&ucin-k-dni='30.12.9999'>.

Podľa ust. § 135a ods. 3 Obch. zák. konateľ nezodpovedá za škodu, ak preukáže, že postupoval pri výkone svojej pôsobnosti s odbornou starostlivosťou a v dobrej viere, že koná v záujme spoločnosti. Konatelia nezodpovedajú za škodu spôsobenú spoločnosti konaním, ktorým vykonávali uznesenie valného zhromaždenia; to neplatí, ak je uznesenie valného zhromaždenia v rozpore s právnymi predpismi, spoločenskou zmluvou alebo stanovami. Ak má spoločnosť zriadenú dozornú radu, konateľov nezbuvaie zodpovednosti, ak ich konanie dozorná rada schválila.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obch. zák. touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476 <aspi://module='ASPI'&link='513/1991 Zb.%2523476'&ucin-k-dni='30.12.9999'>).

Podľa ust. § 265 Obch. zák. výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, nepožíva právnu ochranu.

Podľa ust. § 373 Obch. zák. kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť.

Podľa ust. § 757 Obch. zák. pre zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením povinností ustanovených týmto zákonom platia obdobne ustanovenia § 373 <aspi://module='ASPI'&link='513/1991 Zb.%2523373'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a nasl.

Podľa ust. § 387 ods. 1 Obch. zák. právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa ust. § 388 ods. 1 Obch. zák. premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

Podľa ust. § 397 Obch. zák. ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa ust. § 398 Obch. zák. pri práve na náhradu škody plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa poškodený dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode a o tom, kto je povinný na jej náhradu; končí sa však najneskôr uplynutím 10 rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu povinnosti.

Podľa ust. § 402 Obch. zák. premlčacia doba prestáva plynúť, keď veriteľ za účelom uspokojenia alebo určenia svojho práva urobí akýkoľvek právny úkon, ktorý sa považuje podľa predpisu upravujúceho súdne konanie za jeho začatie alebo za uplatnenie práva v už začatom konaní.

Podľa ust. § 405 ods. 1 Obch. zák. ak právo bolo uplatnené pred premlčaním podľa § 402 až 404 <aspi://module='ASPI'&link='513/1991 Zb.%2523402-404'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ale v tomto konaní sa nerozhodlo vo veci samej, platí, že premlčacia doba neprestala plynúť.

Podľa ust. § 405 ods. 2 Obch. zák. ak v čase skončenia súdneho alebo rozhodcovského konania uvedeného v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='513/1991 Zb.%2523405'&ucin-k-dni='30.12.9999'> premlčacia doba už uplynula alebo ak do jej skončenia zostáva menej ako rok, predlžuje sa premlčacia doba tak, že sa neskončí skôr než jeden rok odo dňa, keď sa skončilo súdne alebo rozhodcovské konanie.

Podľa ust. § 476 ods. 1 Obch. zák. zmluvou o predaji podniku sa predávajúci zaväzuje previesť na kupujúceho vlastnícke právo k veciam, iné práva a iné majetkové hodnoty, ktoré slúžia prevádzkovaniu podniku, a kupujúci sa zaväzuje prevziať záväzky predávajúceho súvisiace s podnikom a zaplatiť kúpnu cenu.

Podľa ust. § 477 ods. 1 Obch. zák. na kupujúceho prechádzajú všetky práva a záväzky, na ktoré sa predaj vzťahuje.

Podľa ust. § 479 ods. 1 Obch. zák. na kupujúceho prechádzajú všetky práva vyplývajúce z priemyselného alebo iného duševného vlastníctva, ktoré sa týkajú podnikateľskej činnosti predávaného podniku. Ak je pre nadobudnutie alebo zachovanie týchto práv rozhodné uskutočňovanie určitej podnikateľskej činnosti, započítava sa do tejto činnosti nadobúdateľa uskutočnenej po predaji podniku aj činnosť uskutočnená pri prevádzke podniku pred jeho predajom.

Podľa ust. § 566 ods. 1 Obch. zák. mandátnou zmluvou sa mandatár zaväzuje, že pre mandanta na jeho účet zariadi za odplatu určitú obchodnú záležitosť uskutočnením právnych úkonov v mene mandanta alebo uskutočnením inej činnosti a mandant sa zaväzuje zaplatiť mu za to odplatu.

Podľa ust. § 570 Obch. zák. mandatár zodpovedá za škodu na veciach prevzatých od mandanta na zariadenie záležitosti a na veciach prevzatých pri jej zariaďovaní od tretích osôb, ibaže túto škodu nemohol odvrátiť ani pri vynaložení odbornej starostlivosti. Tieto veci je mandatár povinný dať včas poistiť, len keď to určuje zmluva alebo keď ho mandant o to požiada, a to na účet mandanta.

Podľa ust. § 13 ods. 1 prvej vety zák. č. 167/2008 Zb. periodická tlač registrovaná podľa doterajších predpisov sa považuje za periodickú tlač evidovanú podľa tohto zákona.

Podľa ust. § 11 ods. 1 zák. č. 167/2008 Zb. ministerstvo kultúry Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) eviduje periodickú tlač zápisom do zoznamu, zmenou zápisu v zozname a výmazom zápisu zo zoznamu.

Podľa ust. § 11 ods. 2 zák. č. 167/2008 Zb. zoznam je verejne prístupná evidencia periodickej tlače vydávanej na území Slovenskej republiky; každý má právo nahliadnuť do zoznamu a zhotovovať si z neho výpisy alebo odpisy. Zoznam obsahuje evidenčné číslo periodickej tlače pridelené ministerstvom,

údaje o evidovanej periodickej tlači v rozsahu podľa odseku 4, dátum zápisu do zoznamu, dátum zmeny zápisu v zozname a dátum výmazu zo zoznamu.

Podľa ust. § 11 ods. 3 zák. č. 167/2008 Zb. o zápis periodickej tlače do zoznamu požiada písomne osoba, ktorá mieni vydávať periodickú tlač alebo vydavateľ periodickej tlače (ďalej len „žiadateľ o zápis“) najneskôr v deň začiatku vydávania periodickej tlače.

Podľa ust. § 4 zák. č. 81/1966 Zb. periodickú tlač môžu vydávať československé právnické osoby, ako aj československí štátni občania, ktorí dosiahli vek 18 rokov. Iné právnické a fyzické osoby môžu vydávať periodickú tlač len so súhlasom príslušného orgánu štátnej správy Českej alebo Slovenskej republiky príslušného podľa sídla vydavateľa.

Podľa ust. § 5 ods. 1 zák. č. 81/1966 Zb. Oprávnenie vydávať periodickú tlač vzniká registráciou.

Podľa ust. § 7 ods. 1 zák. č. 81/1966 Zb. s vydávaním periodickej tlače sa môže začať až po registrácii. Ak prihláška nemá náležitosti podľa § 6 alebo ak sú údaje v nej neúplné alebo nepresné, orgán vykonávajúci registráciu na to toho, kto prihlášku podal, bezodkladne, najneskôr však do 3 dní od jej doručenia, upozorní s tým, že konanie o registrácii sa začne po odstránení väd prihlášky.

Podľa ust. § 7 ods. 2 zák. č. 81/1966 Zb. konanie o registrácii sa začne dňom, keď orgánu vykonávajúcemu registráciu došla prihláška obsahujúca požadované náležitosti. Orgán vykonávajúci registráciu je povinný registráciu vykonať do 15 dní odo dňa, keď mu taká prihláška došla; o vykonaní registrácie vydá potvrdenie.

Podľa ust. § 768f Obch. zák. ustanovenia účinné od 15. januára 2009 sa nevzťahujú na omeškanie, ktoré vzniklo pred 15. januárom 2009.

Podľa ust. § 768k ods. 2 Obch. zák. práva a povinnosti zo zodpovednosti za porušenie záväzkov zo zmlúv uzavretých pred 1. februárom 2013 sa spravujú podľa predpisov účinných do 31. januára 2013.

Podľa ust. § 768k ods. 3 Obch. zák. ustanovenia o čase plnenia peňažného záväzku dlžníka (§ 340a <aspi://module='ASPI'&link='513/1991 Zb.%2523340a'&ucin-k-dni='30.12.9999'>), osobitné ustanovenia pre čas plnenia peňažného záväzku dlžníka, ktorým je subjekt verejného práva (§ 340b <aspi://module='ASPI'&link='513/1991 Zb.%2523340b'&ucin-k-dni='30.12.9999'>), ustanovenia o omeškaní dlžníka (§ 365 <aspi://module='ASPI'&link='513/1991 Zb.%2523365'&ucin-k-dni='30.12.9999'>) a ustanovenia o nekalých zmluvných podmienkach a nekalej obchodnej praxi (§ 369d <aspi://module='ASPI'&link='513/1991 Zb.%2523369d'&ucin-k-dni='30.12.9999'>) účinné od 1. februára 2013 sa nevzťahujú na záväzkové vzťahy uzavreté pred 1. februárom 2013.

Podľa ust. § 365 ods. 1 Obch. zák. Dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

Podľa ust. § 369 ods. 1 Obch. zák. ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

Podľa ust. § 369 ods. 2 Obch. zák. ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

Podľa ust. § 120 ods. 1 OSP účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

164. Pokiaľ ide o námietku žalovaného v podanom odvolaní, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ust. § 476 a nasl. Obch. zák., týkajúcej sa predaja podniku keď dospel k záveru, že predmetom zmluvného prevodu je aj verejnoprávne oprávnenie vydávať periodickú tlač, ktoré však vzniká konkrétnemu subjektu až splnením registračnej povinnosti podľa § 5 a § 7 Tlačového zákona

a viaže sa na osobu, ktorá splní registračnú povinnosť, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v konaní bolo nesporne zistené, že po vzniku spoločnosti žalobcu dňa 20.10.2005 prišlo medzi žalobcom a žalovaným k uzatvoreniu zmluvy o predaji podniku podľa ust. § 476 ods. 1 Obch. zák. Je nesporné, že žalovaný obdobnú zmluvu ako podnikateľ uzavrel aj so spoločnosťou TRIGON INTERNATIONAL dňa 19. 07. 2005, ktorej obsah bol totožný s predošlou zrušenou zmluvou o predaji podniku uzavretou so žalobcom a teda žalovaný mal dostatok času oboznámiť sa s jej obsahom, ktorý navyše na základe uvedeného mu už musel byť známy. Je nesporné, že predmetom zmluvy o predaji podniku nie sú jednotlivé veci, jednotlivé práva alebo iné majetkové predmety ale podnik ako celok.

165. Podnik podľa ust. § 5 Obch. zák. predstavuje súbor hmotných alebo aj osobných nehmotných zložiek podnikania. Do hmotnej zložky možno zaradiť veci ako budovy, pozemky, stroje a zariadenia. Do osobnej zložky podnikania zase zamestnancov, ich teoretické vedomosti a praktické znalosti. Do nehmotnej zložky možno zaradiť napríklad obchodné tajomstvo, know how, ochranné známky, práva a záväzky. Podnik teda nemožno chápať ako vec v zmysle ust. § 118 Obč. zák. ale ako komplex vecí práv a iných majetkových hodnôt slúžiacich výlučne na jeho prevádzkovanie teda podnikanie. Kupujúci sa stáva singulárnym právnym nástupcom týchto práv, nie univerzálnym, keďže nadobúda všetky veci, práva a iné majetkové hodnoty súvisiace s podnikom a nie predávajúcim ako podnikateľom. Preto v prípade ak je podnikajúcim fyzická osoba - podnikateľ jeho oprávnenie podnikat' nezaniká ani sa neprevádza sa na kupujúceho. Dňom účinnosti zmluvy o predaji podniku prechádzajú zo zákona na kupujúceho všetky práva a záväzky, na ktoré sa predaj vzťahuje bez ohľadu na právny dôvod ich vzniku, ich obsah a splatnosť. Jediné obmedzenie spočíva v tom, že takto možno previesť len práva a povinnosti (záväzky) súkromnoprávnej povahy, teda len tie, ktoré vznikli na základe noriem súkromného práva, nie práva a záväzky, ktoré vznikli na základe noriem verejného práva. Na kupujúceho teda neprechádzajú povinnosti predávajúceho týkajúce sa daní, ciel, zdravotného, sociálneho a dôchodkového poistenia, vzťahov k verejným rozpočtom a podobne. Na kupujúceho neprechádza ani živnostenské oprávnenie alebo povolenie udelené na základe predpisov verejného práva. Práve takýto prechod oprávnenia/povolenie/práva udeleného Ministerstvom školstva podľa zákona č. 81/1966 Zb. na vydávanie periodickej tlače z predávajúceho (žalovaného ako podnikateľa) na kupujúceho (žalobcu) sa v konaní ukázal ako sporný.

166. V čase uzavretia predmetnej zmluvy o predaji podniku vydávanie periodickej tlače upravoval zákon č. 81/1966 Zb. Konkrétne stanovoval, že „periodická tlač môžu vydávať československé právnické osoby, ako aj československí štátni občania, ktorí dosiahli vek 18 rokov.“ (ust. § 4), „oprávnenie vydávať periodickú tlač vzniká registráciou“ (ust. § 5 ods. 1), „prihláška na registráciu periodickej tlače musí sa podať najmenej 30 dní pred zamýšľaným vydávaním a musí obsahovať...“ (ust. § 6), „s vydávaním periodickej tlače sa môže začať až po registrácii“ (ust. § 7 ods. 1 prvej vety).

167. Dňa 01. 06. 2008 vstúpil do platnosti zákon č. 167/2008 Z.z. (nový tlačový zákon), ktorým sa zrušil zákon č. 81/1966 Zb. Nový tlačový zákon už nepoužíva termín oprávnenie na vydávanie tlače, ani jej vznik registráciou. Nový tlačový zákon funguje vyslovene na evidenčnom princípe, a teda nepodmieňuje právo/oprávnenie na vydávanie tlače registráciou. Okrem iného, tento zákon v prechodnom ustanovení ust. § 13 ods. 1 ustanovuje, že periodická tlač registrovaná podľa doterajších predpisov (teda podľa zákon č. 81/1966 Z.z.) sa považuje za periodickú tlač evidovanú podľa nového tlačového zákona.

168. Je nesporné, že aj z Ústavy SR z čl. 26 ods. 2 vyplýva, že vydávanie tlače nepodlieha povoľovaciemu konaniu, čo platilo aj v rozhodnom období uzatvorenia zmluvy o predaji podniku.

169. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie, že pri výklade zákona č. 81/1966 Zb. ústavne konformným spôsobom nemožno za žiadnych okolností dospieť k záveru, že právo vydávať tlač je viazané na povolenie, resp. že vzniká až po registrácii, teda že by registrácia mala konštitutívny účinok pre oprávnenie/právo na vydávanie tlače, keďže takýto výklad by bol v priamom rozpore s Ústavou SR. Uvedený výklad podporuje aj samotné znenie prechodného ustanovenia nového tlačového zákona, podľa ktorého sa registrovaná tlač podľa starého zákona považuje za tlač evidovanú podľa nového zákona, pričom na samotný proces evidencie sa podľa ust. § 11 ods. 13 nového tlačového zákona nevťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, a preto právo na vydávanie tlače nepredstavuje právo vzniknuté na základe verejnoprávnej normy, ktoré by nebolo možné zmluvou o predaji podniku ako právo súvisiace s prevádzkovaním podniku previesť na kupujúceho, a preto sa ani odvolací súd nestotožnil s obranou žalovaného, že predmetnou zmluvou o predaji podniku neprešlo na

žalobcu právo vydávať tlač, ktorá súvisela s prevádzajúcim podnikom žalovaného z dôvodu, že išlo o právo verejnoprávnej povahy.

170. Príslušný štátny orgán takéto právo registroval prípadne evidoval, ale v žiadnom prípade o ňom nerozhodoval povolovacím procesom. Vydavateľské oprávnenie nebolo výsledkom povoloacieho konania, nebolo potrebné splňať materiálne predpoklady a podmienky spôsobilosti a preto je zrejmé, že ide o jednoznačné právo súkromnej povahy t.j. právo prevoditeľné zmluvou o predaji podniku. Z povahy vydavateľského oprávnenia je zrejmé, že takéto právo je možné zaradiť medzi práva, ktoré majú základ v priemyselnom či duševnom vlastníctve. Z právnej úpravy priemyselných práv či práv duševného vlastníctva vyplýva, že obvykle o takýchto právach sa koná pred príslušným ústavným orgánom štátnej správy napr. pred Úradom priemyselného vlastníctva.

171. Odvolací súd súd poukazuje na skutočnosť, že aj sám § 479 Obch. zák. pripúšťa prevod takýchto práv zmluvou o predaji podniku. Z uvedených skutočností je zrejmé, že vydavateľské oprávnenie bolo spôsobilým predmetom prevodu v rámci zmluvy o predaji podniku.

172. Samotní účastníci konania, hlavne žalovaný sa správal tak, že predmetom zmluvy o predaji podniku bolo aj vydavateľské oprávnenie, keďže medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená mandátna zmluva zo dňa 15. 12. 2005, ktorej účelom bolo zabezpečenie všetkej činnosti súvisiacej s vydávaním inzertnej periodickej publikácie „Bratislavské reality“ ako i iných periodických novín žalovaným ako podnikateľom pre žalobcu.

173. Je nesporné, že žalovaný bol podľa prihlášok na registráciu periodickej tlače ako podnikateľ pred uzavretím zmluvy o predaji podniku zo dňa 20.10.2005 registrovaný ako vydavateľ periodickej tlače s názvom Bratislavské reality, Západoslovenské reality, Stredoslovenské reality a Východoslovenské reality, pričom vydávanie ostatných periodík s názvom „Riešime SUDOKU“, „Najlepšia gazdinka“, „PC magazín“ a „Ftip.sk“ si zaregistroval až po uzatvorení predmetnej zmluvy o predaji podniku.

174. Uvedená skutočnosť nebola medzi žalobcom a žalovaným nikdy sporná. Nespornosť bola zrejماً nie len zo správania žalobcu a žalovaného ale aj z toho, že žalobca po uzavretí predmetnej zmluvy o prevode podniku sa stal materiálne aj formálne vydavateľom periodík, nakoľko počnúc uvedeným dňom začal na vlastné náklady zabezpečovať tlač a distribúciu periodík bol ako vydavateľ označený v tiráži periodík okrem iného personálne zabezpečoval vydávanie periodík prostredníctvom žalovaného na základe podmienok vyplývajúcich z mandátnej zmluvy a iných živnostníkov, vystavoval faktúry inzerentom za ich uverejnenie periodika a pod. Žalovaný v čase uzavretia zmluvy o predaji podniku ani počas obdobia od uzavretia zmluvy o predaji podniku až do odvolania žalovaného z pozície konateľa žalobcu dňa 9.8.2007 nikdy nenamietal a žiadnym spôsobom nerozporoval pozíciu žalobcu ako vydavateľa uvedených periodík.

175. Pokiaľ žalovaný v podanom odvolaní uvádzal, že súd prvej inštancie nesprávne vyvodil záver zo skutkového zistenia, že žalobca si uplatnil náhradu škody resp. nárok podľa § 46 ods. 3 Trestného zákona voči konkrétnej osobe, pričom poukázal na ust. § 46 Trestného poriadku z ktorého jednoznačne vyplýva, že trestný poriadok vyžaduje okrem uvedenia dôvodu a výšky škody aj uvedenie konkrétnej osoby, ktorá mala škodu spôsobiť čo žalobca ako poškodený neurobil, odvolací súd sa stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie, že zo zápisnice zo dňa 28. 07. 2010 a z výsluchu G.. H. P. ako svedka v trestnom konaní vyplynulo, že náhradu škody si uplatnil voči konkrétnej osobe a to osobe žalovaného.

176. Je nesporné, že v trestnej veci, ktorá bola vedená proti žalovanému bolo dňa 14.6.2010 pod ČVS:ORP-861/OEK-B2-2010 zo strany OR PZ Bratislava II vydané uznesenie podľa ust. § 206 ods. 1 Trestného poriadku o vznesení obvinenia voči T. L. vo veci zločinu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 a 3 Trestného zákona. Z uvedeného je zrejmé, že počnúc dňom 14.6.2010 nebolo trestné stíhanie vedené vo veci, ale už bolo vedené voči konkrétnej obvinenej osobe t.j. voči žalovanému.

177. Následne žalobca z dôvodu, že skutkom práve konkrétneho obvineného mu bola spôsobená škoda, uplatnil túto škodu v trestnom konaní, pričom uvedené skutočnosti jednoznačne vyplývajú zo zápisnice zo dňa 28.7.2010. Z uvedenej zápisnice je zrejmé, že žalobca jednoznačne a dostatočne

určitým spôsobom špecifikoval, že práve konkrétny obvinený T. L. mu spôsobil škodu, ktorú si žalobca uplatňoval v trestnom konaní. Odvolací súd má za to, že v danom prípade nemožno vychádzať iba z jednej vety vytrhutej z kontextu celej zápisnice, že žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody voči neznámemu páchatelovi.

178. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že došlo k nesprávnemu skutkovému zisteniu zo strany súdu prvej inštancie keď dospel k záveru, že došlo k prerušeniu plynutia premlčacej doby podľa § 402 Obch.zák. voči osobe žalovaného, odvolací súd sa stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie, že podľa ust. § 402 Obch. zák. je potrebné považovať predmetný uplatnený nárok žalobcu v trestnom konaní za právny úkon v zmysle Trestného poriadku, teda predpisu upravujúceho súdneho konanie, ktorým si žalobca ako poškodený za účelom svojho uspokojenia uplatnil právo na náhradu škody už v začatom konaní, čím premlčacia doba tohto práva na náhradu škody prestala plynúť. Zároveň treba podotknúť, že toto právo si žalobca uplatnil pred uplynutím premlčacej doby, keďže tá začala plynúť dňa 09. 08. 2007 a k uplatneniu v trestnom konaní došlo dňa 28. 07. 2010, teda ešte pred márnym uplynutím štvorročnej premlčacej doby.

179. V tejto súvislosti odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie poukazuje na ust. § 405 ods. 1 a 2 Obch. zák. Uplatnením práva na náhradu škody v trestnom konaní dňa 28.7.2010 teda neprestala jeho premlčacia doba plynúť a preto v čase skončenia tohto trestného konania premlčacia doba práva žalobcu na náhradu škody už uplynula keďže to skončilo až v roku 2013 avšak podľa ust. § 405 ods. 2 Obch. zák. sa predĺžila o rok od momentu keď sa trestné konanie skončilo. To právoplatne skončilo dňa 21.6.2013, keďže odvolanie žalobcu ako poškodeného proti rozsudku OS BA II zo dňa 18.6.2013 bolo žalobcom vzaté späť čo KS BA uznesením zo dňa 10.10.2013 zobral na vedomie. Aj napriek tomu, že v čase začatia tohto občiansko-súdneho konania ešte nebolo trestné konanie skončené pre odvolanie poškodeného z dôvodu, že poškodený toto odvolanie vzal späť a KS BA toto zobral na vedomie, platilo, že trestné konanie sa právoplatne skončilo dňa 21.6.2013 teda ako keby ani odvolanie nebolo podané. Odvolací súd sa priklonil k právnemu názoru súdu prvej inštancie že, ku dňu začatia tohto občianskeho súdneho konania, t.j. dňa 16. 09. 2013 bolo už trestné konanie právoplatne skončené, a teda tomuto konaniu nebránilo iné súdne konanie v tej istej veci a preto nemožno prisvedčiť námietke ohľadom litispendencie. Žalobca si svoj nárok uplatnil návrhom na začatie konania dňa 16.9.2013 čo bolo pred uplynutím jedného roka od skončenia trestného konania, odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie mal za to, že jeho právo na náhradu škody nie je premlčané.

180. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že žalobca musel vedieť o reálnom stave výnosov a z inzercie, ako aj o reálnom stave rozsahu tlače a nákladoch s tým spojených keďže Mandátna zmluva predpokladá v čl. VI odsúhlasenie zisku spoločníkom G.. P. a nemožno akceptovať, že sa žalobca dozvedel o škode až dňa 9.8.2007, a že začiatok plynutia premlčacej doby je deň 9.8.2007, ktorý skutkový záver súdu prvej inštancie je nesprávny, odvolací súd sa prikláňa k právnemu názoru súdu prvej inštancie, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný ako podnikateľ a mandatár vo vzťahu k žalobcovi ako mandantovi porušil svoj záväzok (protiprávne konanie) vyplývajúci z uzatvorenej mandátnej zmluvy a to, že pre žalobcu na jeho účet zariadi za odplatu určitú obchodnú záležitosť uskutočnením právnych úkonov v mene žalobcu alebo uskutočnením inej činnosti keďže:

- dňa 07. 12. 2006 uzatvoril žalovaný ako podnikateľ a mandatár žalobcu vo vlastnom mene zmluvu o distribúcii tlače „Bratislavské reality“;
- vo vlastnom mene ako podnikateľ vystavoval aj faktúry za inzerciu v periodikách „Bratislavské reality“ a „Regionálne reality“ a faktúry za distribúciu periodík „Bratislavské reality“;
- na svoj účet ako podnikateľ prijímal peňažné prostriedky z vystavených faktúr.

181. Prijímanie peňažných prostriedkov z vystavených faktúr mal súd preukázané výpisom z účtu žalovaného ako podnikateľa, ktorý bol súčasťou vyšetrovacieho spisu a ktorý bol zabezpečený orgánmi činnými v trestnom konaní v rámci vyšetrovania, preto nemožno mať pochybnosti o jeho zákonom získaní, pričom žalovaný skutočnosť, že predmetné peňažné prostriedky prijímal na svoj účet vôbec nespochybňoval a zároveň nebolo v konaní preukázané, že by žalovaný prijaté peňažné prostriedky vydal v prospech žalobcu ako mandanta. Aj napriek skutočnosti, že medzi žalobcom a žalovaným existovala dohoda, že žalovaný bude inkasovať jeho právo na 40 % podiel zo zisku spoločnosti žalobcu v súvislosti s touto činnosťou, prijímanie peňažných prostriedkov od inzerentov nebolo v súlade s dohodou žalobcu a žalovaného. Bolo preukázané, že žalovanému bolo zo strany žalobcu vyplácaná táto dohodnutá odmena za výkon mandátnej činnosti. Výpisom z účtu žalovaného ako ako podnikateľa bolo

preukázané, že bola z jeho strany spôsobená škoda žalobcovi vo výške 54.153,12 eura pozostávajúcu zo sumy 45 030,62 eura (pričom v sume 2 861,73 eura ju súd považoval za nepreukázanú), ktorú žalovaný ako podnikateľ prijal za zverejnenú inzerciu v periodikách „Bratislavské reality“ a „Regionálne reality“ a nevydal žalobcovi a sumy 9 122,50 eura (tak ako si ju vyčíslil žalobca, aj keď súd zistil jej rozsah v sume 9 323,31 eura, teda cca o 200,- eura vyšší), ktorú žalovaný prijal za predaj týchto periodík a rovnako nevydal žalobcovi.

182. Rovnako súd považoval za nesporné, faktúrami a výpisom z bankového účtu žalobcu, ako aj tvrdeniami spoločnosti Petit Press a.s., za preukázané, že žalovaný ako konateľ žalobcu nekonal pri výkone svojej pôsobnosti štatutárneho orgánu žalobcu s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti (protiprávne konanie), keďže na náklady žalobcu, teda z jeho peňažných prostriedkov, si hradil vlastné podnikateľské aktivity, a to tlač periodík „Riešime SUDOKU“, „Najlepšia gazdinka“, „Ftip.sk“ a humorných obrázkov a fotografií pre periodikum „Ftip.sk“.

183. V tejto súvislosti odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie poukazuje na ust. § 135a ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, podľa ktorého založená jeho zodpovednosť za škodu, ktorú týmto žalobcovi spôsobil.

184. Pri premlčaní práva/nároku na náhradu podľa ust. § 397 a § 398 Obchodného zákonníka platí, že premlčacia doba práva na náhradu škody je štvorročná, keďže Obchodný zákonník neustanovuje inak, pričom začína plynúť odo dňa, keď sa poškodený (teda žalobca) dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode a o tom, kto je povinný na jej úhradu, a súčasne uplynie najneskôr 10 rokov odo dňa, kedy došlo k porušeniu povinnosti. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je teda rozhodujúci buď deň, ktorý sa poškodený o škode a o osobe, ktorá ju spôsobila skutočne dozvedel, alebo skorší termín, t.j. deň, kedy sa poškodený mohol dozvedieť o škode a o osobe, ktorá ju spôsobila, teda je povinná na jej úhradu. V danom prípade však dôkazné bremeno leží na „škodcovi“, ktorý musí preukázať, že poškodený sa mohol a mal o škode dozvedieť v určitý deň a že len v dôsledku svojej nedbanlivosti sa o nej nedozvedel. Žalovaný však svoje tvrdenia o tom, že žalobca sa o škode mohol dozvedieť dňom jej vzniku nepreukázal podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p. žiadnymi dôkaznými prostriedkami. Okrem toho, hoci mala spoločnosť žalobcu dvoch konateľov, obaja konali samostatne a každý z nich zodpovedal samostatne za vykonávanie svojej činnosti, pričom ani jednému z nich neprináležala povinnosť kontrolovať činnosť toho druhého. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd za začiatok plynutia premlčacej doby považoval deň 09. 08. 2007 ako najskorší možný, kedy žalobca už mohol vedieť o škode, na základe čoho došlo k odvolaniu žalovaného z funkcie konateľa k tomuto dňu.

185. Pokiaľ žalovaný namieta skutočnosť, že žalobca získal dôkazné prostriedky nezákonným spôsobom odvolací súd sa stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie, že dôkazné prostriedky, ktoré predložil žalobca boli získané zákonným spôsobom. Žalobca tieto získal ako konateľ spoločnosti z trestného spisu. Súd prvej inštancie vychádzal v prevažnej miere z dôkazov obsiahnutých vo vyšetrovacom spise v zmysle ktorých bola vznesená obžaloba voči žalovanému, pričom mnohé dôkazy ako napr. výpis z bankového účtu žalovaného alebo skutočnosti o tlačených periodík, ktorých vydavateľom bol žalovaný na náklady žalobcu boli získané orgánmi činnými v trestnom konaní v rámci ich pôsobnosti.

186. Pokiaľ ide o ostatné námietky žalovaného v súvislosti s oprávnením vydávať tlač, ktoré vzniká až registráciou s poukazom na ust. § 5 Tlačového zákona a upriamenie jeho pozornosti na ust. § 7 ods. 1 v ktorom sa uvádza, že s vydávaním periodickej tlače sa môže začať až po registrácii a preto žalobcovi nemohla vzniknúť z konania žalovaného škoda. S touto námietkou žalovaného sa odvolací súd vysporiadal vo vyššie uvedených dôvodoch svojho rozhodnutia ale navyše poukazuje na skutočnosť, že Tlačový zákon prostredníctvom § 5 ods. 1 vyslovene uvádza, že register periodickej tlače je verejný zoznam. Sám zákon teda označuje, že v registri sa eviduje v prvom rade periodická tlač a nie osoba vydavateľa. V predmetnom ust. sa ďalej uvádza, že registráciu periodickej tlače vykoná Ministerstvo kultúry - opätovne sa uvádza registrácia tlače a nie registrácia vydavateľa. V ust. § 6 sa opätovne spomína prihláška na registráciu periodickej tlače a nie prihláška na registráciu vydavateľa tlače. Z uvedeného je zrejmé, že zák. č. 81/1966 Zb. je potrebné vykladať v širšom slova zmysle aj vzhľadom k novele tohto zákona, že registrácia sa netýkala vydavateľa ale týkala sa práve periodika a takýto výklad by popieral ústavný zákaz povoľovacieho konania. Uvedený výklad podporuje aj samotné znenie prechodného ustanovenia nového tlačového zákona, podľa ktorého sa registrovaná tlač podľa starého zákona považuje za tlač evidovanú podľa nového zákona, pričom na samotný proces evidencie sa podľa

ust. § 11 ods. 13 nového tlačového zákona nevťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, a preto mal súd za to, že právo na vydávanie tlače nepredstavuje právo vzniknuté na základe verejnoprávnej normy a že by sa oprávnenie vydávať tlač vzťahovala výlučne k osobe a nie k periodiku.

187. Odvolací súd poukazuje na ust. § 6 Tlačového zákona z ktorého vyplýva, že jednou z náležitostí prihlášky je aj označenie vydavateľa. Z predmetných ustanovení je zrejmé, že v prípade ak došlo k zmene vydavateľa prevodom vydavateľských práv (zmluvou o predaji podniku), tak tieto práva boli prevedené účinnosťou zmluvy o predaji podniku, a teda žalobca nebol povinný sa registrovať postupom podľa ust. § 5 ale bolo potrebné postupovať podľa ust. § 7 ods. 4 Tlačového zákona, podľa ktorého vydavateľ periodickej tlače je povinný oznamovať orgánu, ktorý vykonal registráciu, každú zmenu v údajoch obsiahnutých v prihláške. Zmena sa môže vykonať až po tom, keď ju tento orgán zaregistroval. Je zrejmé, že zmeny týkajúce sa periodickej tlače, ktorá už bola raz zaregistrovaná postupom podľa § 5 sa nezabezpečovala tým, že by si nový vydavateľ postupom podľa § 5 vydávanie totožného periodika, ktoré už bolo raz zaregistrované ale zmena vydavateľa nastala v takomto prípade účinnosťou prevodu práv, pričom zápis zmeny údajov podľa § 7 ods. 4 Tlačového zákona už mal len evidenčné účinky a to práve z toho dôvodu, že Ministerstvo kultúry SR nerozhodovalo a ani nebolo oprávnené rozhodovať o samotnej zmene oprávnenia vydávať už raz zaregistrované periodikum a ani neposudzovalo a nemohlo posudzovať či nový vydavateľ spĺňa nejaké osobitné podmienky, nakoľko ako bolo uvedené vyššie podľa ust. § 4 Tlačového zákona mohla byť vydavateľom ktorákoľvek československá právnická osoba a z Ústavy SR vyplýva zákaz povoľovacieho konania k vydávaniu tlače. Je zrejmé, že žalobca ako nový vydavateľ periodík, ktoré boli v minulosti registrované postupom podľa § 5 nadobudli vydavateľské oprávnenia pôvodného vydavateľa žalovaného a bol oprávnený pokračovať vo vydávaní zaregistrovaných periodík.

188. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že súd prvej inštancie sa dostatočne nevysporiadal s otázkou započítania pohľadávok ktoré započítanie si uplatnil žalovaný vo vzťahu k žalobcovi podaním zo dňa 9.2.2015 a podaním zo dňa 15.2.2015 v celkovej sume 56.722,20 eur, odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie sa aj s touto námietkou žalovaného dostatočným spôsobom vysporiadal, keď konštatoval, že nepreukázal žiadnymi dôkaznými prostriedkami, že išlo o náklady vynaložené v súvislosti s činnosťou žalovaného ako konateľa žalobcu alebo mandátára žalobcu. Pri nákladoch žalovaného za nájom, poštovné a prenájom stanov súd podotýka, že z účtu žalobcu boli poukazované žalovanému peňažné prostriedky z tohto titulu, pričom ak neboli žalovanému hradené v dohodnutej alebo plnej výške, žalovaný podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p. túto skutočnosť nepreukázal, pretože ani v rozhodnom období neuskutočnil žiadne právne úkony vo vzťahu k žalobcovi, ktorým by si predmetné náklady voči nemu uplatnil.

189. Vzhľadom k tej skutočnosti, že súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými spornými skutočnosťami, ktoré vyvstali v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, že dostatočne zistil skutkový stav veci, oboznámil sa so všetkými listinnými dôkazmi a iné dôkazy už po skončení dokazovania účastníci nenavrhlí, odvolací súd sa plne stotožnil s právnymi závermi súdu prvej inštancie a rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne s poukazom na ust. § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

190. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1,2 CSP.

191. Uvedené rozhodnutie je výsledkom hlasovania odvolacieho senátu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa

rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh)
(§ 428 CSP).